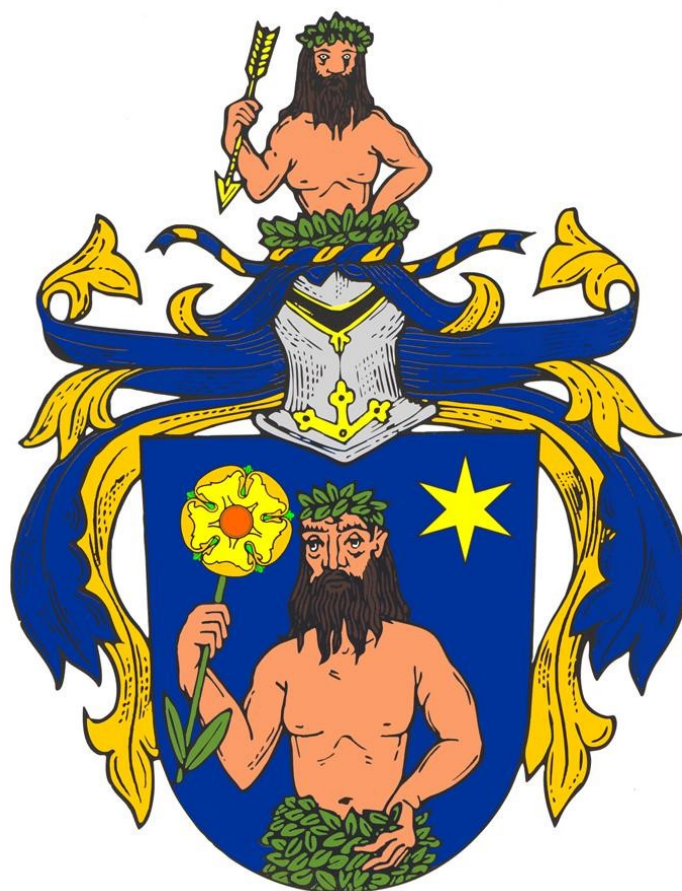

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA A – Černokostecko – mapová lokalizace v rámci ČR (vlastní zpracování).

PŘÍLOHA B – Městský znak Kostelce n. Č. lesy

PŘÍLOHA C – Mapa politického okresu Českobrodského vydaná Okresním školním výborem v roce 1938 a schválená jako učební pomůcka na národních školách.

PŘÍLOHA D – Referát přednesený redaktorem Fr. Šimáčkem na ustavující schůzi Unie nezávislého krajinického tisku v Československé republice (20. 3. 1938).

Bolesti, snahy a cíle krajinického tisku, jeho redaktorů a vydavatelů.

(Referát přednesený F. ŠIMÁČKEM, ved. redaktorem „Práboje“ z Kost-lee n. Čern. Lesy, dne 20. března 1938 na ustavující schůzi „Unie nezávislého krajinického tisku v Československé republice“.)

To, že už sám význam krajinického tisku potřebuje nejen lepšího pohledu se strany nejšířší veřejnosti, ale zvláště příznivějších vztahů úředních kruhů, zdůraznilo již jasně několik kolegů. Naznačili také, jak konkrétně by mělo býti nezávislému tisku pomáháno.

Nás nezávislé novináře velmi bolí dosavadní kosý pohled novinářů denikářů na naši práci. Mrzí nás zvláště to, že se na nás dívají spatra a že naše listy i naše zájmy a snahy ignorují. Už to, že na př. zprávu o naší schůzi denní tisk ani neotiskl, mluví o nezdravém a novinářskému stavu neprospěšném kastovníctví.

Když bohatě kvetlo cechovníctví, tehdy také páni ševci se dívali pohrdavě na prtáky, ač oběma řemeslům kůže páchla stejně a ač stejně usmolené ševce i prtáky verpánek tlačil také stejně. Chovají-li se kolegové denikáři k nám jako kdysi páni ševci ke kolegům prtákům, musíme je kolegiálně přesvědčit o jejich mýlce a musíme také sami nalézt cesty nejen do jejich srdcí, ale také do rubrik jejich listů. Denní tisk a Čsl. tisk. kancelář přinášejí pravidelné přehledy obsahu denních listů a glosují je. Proč by Čsl. tisk. kancelář a denní listy nemohly přinášeti také přehledy tisku krajinického, jenž často má zprávy důležitější a všeobecně zajímavější obsahu — jenž je rozhodně významnější než tisk bulvární a večerníkový? Ze své praxe všichni víme, že nejpůsobivějším šířitelem i nositelem kultury, dobových snah a ideálů je dobrý tisk krajinický. Víme to i z toho, že krajinický tisk se čte důkladněji a kritičtěji než tisk denní a že ve svém čtenářském okruhu působí kraj. tisk jako iniciátor, kdežto tisk denní se omezuje většinou jen na zpravodajství a kritiku.

Hromadnou kolegiální žádostí k tisku dennímu bychom mohli docílit snad toho, že by deníky aspoň jednou týdně v pravidelné rubrice glosovaly obsah různých krajinických listů — a že by 15minutovou relací v týdně mohl krajinickému tisku věnovati i náš rozhlas. Tak by se stalo, že to dobré, co přinášejí naše listy, by nezapadlo, že by se to stalo duchovním majetkem většího počtu lidí, že by tím stoupla dosud tak malá vážnost ke krajinickému tisku a konečně, že by veřejnost byla upozorněna na platnou práci námi pro národ tak odpovědně konanou. Veřejnost by se posléze tak i dověděla, kde který náš list vychází, takže tato okolnost by posloužila i obchodní stránce vydavatelské.

Nebude snad nemístné, když si tu dnes opět připomeneme, že práce redaktorů krajinických listů je leckdy nejen odpovědnější než práce kolegů denikářů, ale že ona je svízelnější a těžší. Psátí o poměrech a lidech, mezi nimiž žijeme a s nimiž se denně občansky i úředně stýkáme, není maličkost. O této práci v maloměstských poměrech a ve styku se živými poměry a lidmi nemají kolegové z denních listů ve svých hlída-

ných redakčních místnostech snad ani potuchy. Nebožtík redaktor a můj krajan Karel Vaněk mi vždycky říkával: »Kamaráde, já bych takové krajinické noviny psát rozhodně neuměl. Divím se v nich vždy tomu tanci mezi vejci a té vaší odvaze. Já bych napsal jedno číslo a musel bych jistě z města utéci.«

Tuhle okolnost by měli kolegové z deníků uvážit a pak opravit svůj vztah k nám.

Že krajinický tisk je odstrčenou Popelkou, viděli jsme zase v minulých dnech, když zemský výbor vypsal novinářské ceny. Ty se netýkají krajinických novinářů a týdeníkářů. Ani výboru země České nenapadlo pomoci krajinickému tisku a povznést jeho úroveň aspoň tou nejmenší, třeba platonickou podporou. Také to budí pojata dnes do našich resolučních požadavků, totiž, aby při udělování novinářských cen bylo přihlíženo i k tisku krajinickému a aby pro tento významný druh tisku byly zřízeny zvláštní ceny.

Je to také důležité už proto, že z krajinických novinářů se doplňují novináři denikovní a že se tak vychovává dostatek redaktorů pořádných. Těch nepořádných, kteří novinářskému stavu nedělají čest, máme dnes už tolik, že mnohý z nás se leckdy stydí o sobě říkat, že je novinář. Působením špatných, nádeničích, spekulujících a dokonce snad i gangstersky nebo hochštaplersky orientovaných »také novinářů« máme dost, takže vážnost novinářského stavu hodně poklesla. V tom ohledu jsme ovšem zajedno se všemi řádnými novináři, kteří se dožadují ochrany novinářského titulu a zaměstnání.

Považte, že dnes už každý kolportér na venkově si říká »novinář« a že dokonce sám Sokolský věstník »novinářem« nazývá i každého sluhu, který roznáší po baráčích sokolské nebo jiné časopisy.

Podporováním krajinických novinářů, z kterých časem vycházejí jedineční a vynikající redaktori, se prospěje novinářské výchově více než dosavadní novinářskou školou při Škole politických nauk. Novinářství je umělecká práce tvůrčí a nelze se jí v žádné škole naučiti. Novinářské schopnosti a láska k novinářství musí býti novinářovi vrozeny. Ti, kdož se v krajinickém tisku za nejsvícenějších poměrů věnují tomuto zaměstnání, nemají jen úcty hodné nadšení a lásku k novinám, ale mívají také mimořádné schopnosti novinářské, neboť bez nich by ve svém prostředí ztroskotali velmi brzy. A my přece vidíme, že krajinští novináři s neobyčejnými úspěchy vedou své noviny desítky let. Toto novinářství je tedy zároveň praktickou školou žurnalistiky a už proto odpovědné kruhy by mu měly věnovati více přízně, než mu dosud věnovaly.

A má-li novinářská škola míti praktický smysl, pak by musela míti jinou organizaci. Myslím, že nejsem daleko od pravdy, když si

dovolím poznamenati, že novinářská škola v dnešním stavu je snad bez významu. Jako novináři se k ní ovšem stavíme kladně a v zájmu budoucího povznesení našeho novinářství se musíme dožadovati praktické reorganise této školy.

Prosím, abyste přemýšleli také o možných výstavách krajinického tisku, které bychom si postupně uspořádali ve svých městech buď v rámci podniků osvětových sborů nebo pod záštitou lidumilných korporací, Červeného kříže a pod. Po stránce propagační byl by to pro krajinický tisk čin ještě prospěšný. Takto bychom navzájem poznávali své listy a z těch nejlepších bychom si brali příklad. Naše veřejnost by při tom poznala také naši početnost, náš význam a vliv. Už to vzájemné poznání by stálo za mnoho, neboť bychom se z něho našli leccos užitečného, co by prospělo i časopisecké úrovni.

Proto také by mělo dojíti k čilé vzájemné výměně redakčních čísel našich listů a měli bychom se také často navzájem citovat. Dosud to neděje — snad z konkurenčních obav. Se svými zprávami a nápady se sice často setkáváte v jiných listech, ale málokdy je u nich uvedeno, že to psal váš list. Víme, že je to duchovní krádež, ale ke své škodě mlčíme a neohražujeme se. Když pekaři vezme někdo housku, je za ně zloděj trestán. Novináři jsou však dosud vkrádání a okrádání beztrestně a beze studu.

Pokud se týče výměny časopisů, musíme si, bohužel, zase postesknout na některé deníky, které při své zámožnosti, ba přímo při svém magnátském bohatství odmítají výměnu s krajinickými časopisy, a to i tehdy, když jim nabídnete doplatiti rozdíl předplatného.

Kdeco nám předhazuje naše kulturní, mravní a sociální povinnosti, ale nikdo přitom nechce věděti, že i ta druhá strana má k našemu krajinickému tisku povinnosti své. Knižní nakladatelství využívají našich sloupců velmi dokonale. My s ohledem na kulturu a národohospodářský význam knižní produkce místo jejich recenzím poskytujeme. Ale kolikpak nakladatelství vám za tuto nejen ochotnou, ale také z vaší kapsy placenou službu vyjde vstříc úsluhou svou nebo zlevněnou knihou, když takové náhodou potřebujete k redakčním účelům? Jedno pražské nakladatelství rozeslalo v minulých týdnech dokonce předpisy svých insertů na třetinu strany a dlouhé noticky do redakční části s pochybným slibem, že vám za to vše pošle svůj sešitový román pochybné ceny literární a nepatrné ceny hmotné. Takhle si ovšem spolupráci s nakladateli knih nepředstavujeme. Bude nutno i tu organisovati svépomocnou poradní službu, která bude upozorňovati krajinické listy na takové nakladatele, kteří chtějí krajinického tisku nejen nadužívat, ale také jej poškozovat.

Rovněž naši službu různým spolkům bude třeba dohodou usměrniti, neboť ne vždycky členové těchto organisací jsou také platicími čtenáři nebo předplatiteli našich listů.

Jestliže naše listy trpí už insertními kanceláři, které k svému velmi značnému prospě-

chu získávají u nás inserci pro své zámožné klienty, nesmíme připouštět do svých listů soukromé insertní piráty, kteří si za pouhých 5 nebo 8 Kč předepíší insert i s notickou. Takováto služba insertním pirátům velmi poškozují krajinické listy, protože do deníku se za těchto podmínek nedostanou. V té věci by nám měli býti nápomocni ostatní i denikáři, neboť takovýto nekalý způsob vynucování inserce takovým firmám a kartelům za směšný poplatek bohatým způsobu p. V. J. Krýsy) se dotýká i deníků. Zatím co by takoví insertní diktátoři museli za inserci v deníku zaplatiti velmi značnou částku, získávají za pár korun několik krajinických listů, které dohromady mají tolik čtenářů, kolik jejich má deník. Při tom mají dokonce ještě tu výhodu, že čtenáři našich listů jsou důkladnější a bedlivější, než čtenáři denního tisku.

Bylo by proto záhodno také regulovati zadávání inserce různých firem určitými pravidly, která by byla závazná pro všechny listy, které by přistoupily k této smlouvě. Snad ani určitý stupeň kartelu by našim listům neškodil, protože by je hospodářsky posílil a zabezpečnější vydavatelstvo by pak mohlo věnovati více na obsah a úroveň listu.

Nynější naší nesjednocenosti musí býti učiněn již konec. Tím zmizí i naše vzájemná konkurenční nevráživost. Tato vlastnost už nadělala mnoho zla a velmi poškodila naši vážnost a úctu k tisku. Musíme se snažiti, aby čtenáři pohlíželi na noviny ne jako na snůšku špinavých klepů, nepravd, hrozeb a kritik, ale jako na předmět hodný úcty, jako na umění a jako výtvar povznesného a vyspělého ducha. V tom ohledu se musíme vracet do Havlíčkových dob, kdy noviny byly předmětem velké vážnosti a úcty. Novinářovy úkoly v dnešní době jsou velmi vážné, tak vážné, že si musíme přes všechny tendence svých listů podat ruce k práci jediným cíli a všichni musíme pracovat v tom směru. Dnes není kdy na vyčítání. Protože známe svůj význam, musíme jej v zájmu státu, jeho jednoty, demokracie a svobody uplatňovat a zároveň se společně snažit o uznání tohoto významu a své práce na veřejnosti i na kompetentních místech.

Je ještě mnoho drobných bolestí, které ztrpčují život nezávislého krajinického novináře. Ty všechny bude lze zmírnit jen vzájemným úsilím a svornou organizační shodou, které je nejen v našem zájmu, ale také v zájmu veřejném a státním třeba.

Konečně naším cílem musí býti nejen úprava našich vztahů k Syndikátu a k Jednotě, ale i nabytí sociálních a stavovských výhod i ochrana jak pro novináře námezdné, tak pro novináře-vydavatele.

Pomoc a náprava je pouze v nás samých: v naší svorné, agilní a nové organizační síle, jakou by představovalo 150.000—200.000 našich týdenních výtisků. Dospěli-li jsme dnes k přesvědčení, že je třeba nezávislý a žádnými prameny politické přízně nebo fondů nenapájený krajinický tisk chrániti a pomoci mu, pak dnes nesmíme od tohoto poznání utéci odkladem. Dnes je třeba svorného činu!

Prokúpkův kraj

Krajský orgán Republikánské strany
zemědělského a maloroľnického ľidu

šlechta:
„Brázdý našich poli
jsou zákony míru!“

Ročník III. V Čáslavi dne 24. května 1934. Číslo 21.

Předplata 40 Kč celoročně, 20 Kč půľročně. Jednolivá čísla 80 haléřů. - Kdo si ponechá dvě ukázková čísla je považován za stálého odběratele. - Pošt. spoř. č. 32.363.	vychází každý čtvrtěk odpoledne. Redakce a administrace: v Čáslavi, Žižkovo náměstí č. 79. - Telefon číslo 150.	Filiální redakce v sekretariátech Republikánské strany: v Kolíně, v Kulné Hoře, v Českém Brodě, v Kouřimí a v Uhřetřbořích Janovicích.
--	--	--

B. Bradáč, ministr národní obrany: **Poučení z minulosti.**

Ušloví, že dějiny jsou učitelkou života, není nikde tak dokonale na místě, jako při vzpomínkách na velkou národní tragedii, kterou byla bitva u Lipan.

Po čtrnáct let dovedl náš národ vzdorovati vojenským silám celé Evropy, v pěti velkých bitvách dovedl odraziti útoky křižáckých vojsk na svou svobodu, protože byl veden jednou myšlenkou, jedním duchem. Bojoval za myšlenku náboženské svobody a očistění církve od zlořádu, bojoval však také za myšlenku demokracie, která poskytla stavům došud bezprávným, měšťanům, sedlákům a řemeslníkům podíl na vládě v zemi. Kdyby byl náš národ zachoval tuto jednotu, která mu umožnila vítězství v boji, také ve stáťovné práci, byl by se mohl zaříditi po svém a čelití celému světu. K tomuto velkému dílu nedovedly se však sejití obě strany husitské, které byly postřachem celé Evropy, dokud byly spojeny. Jejich rozhranost přivedla je až k tragedii, jejížho půľtisíciletí vzpomínáme a která, i když se nestala hrobem naší demokracie, byla první předzvěstí jejího konce.

„Milý Bože, škoda těch Cechův a statečných bojovníků o tvůj svatý zákon! Račiz se nad nimi nade všemi smilovat.“ Tato prostá slova, jimiž čučasny kronikář vystihuje bolest českého srdce nad zkázou husitských bratřiev, zní ještě dnes v našich duších. Škoda, že porážku a pád těchto bojovníků, před nimiž se třásla celá Evropa, uskuťtečnili ti, kteří kdysi po jejich beku hájili svobodu a sebeurčení národní. V tom je největší tragika Lipan, že válečnické umění Cechů muselo podlehnout svým vlastním zbráním a že složky naší velké armády samy mezi sebou připravily Evropě divadlo, po kterém tak toužila, konec obávané vojenské meci české. Škoda, že mezi padlými bojovníky o svatý zákon boží byl také vojévůdce a stáťník velikosti Prokopa, který tak dovedl smiřovati stranické vášně, když šlo o zájem celku a který snad jediný by byl dovedl uskutečnit dílo náboženského smíru v zemi. Ale padl, jak praví německý kronikář, rytřisky jako hrdina, na něhož musí být vzpomínáno na věčné časy. Zůstal stáľy ve štěstí i v neštěstí, ano dokonce v smrti.

Bolest, která nás dodnes naplňuje nad katastrofou lipanskou, byla a bude vždy tvrdou školou pro náš národ. Slavná epocha husitská a její tragické zakončení budou nás po vsecky věky budoucí učiti, že národ svorný v základních otázkách své existence nemůže býti poražen ani přiven o svou vůľi. Husitská vojska nebyla poražena ani výkvětem rytřivstva evropského, pokud měla na mysli společný zájem domoviny. Podlehla, když chtěla mězen resiti spory uvoľit zemi. Také my nemusíme se bát žádného nepřítelē, budeme-li svorní v myšlence zachovati svou vlast nedilnou a svobodnou svým potomkům a budeme-li ochotni přiašet i obci této jednotě.

Právem spojuje však podlipanský kraj a s ním celý čsl. národ vzpomínku na Lipany také s myšlenkou bratrnosti.

500

let od bitvy u Lipan.

**Neodvislý
zemědělec**

Ročník I. Číslo 1.
Říjen 1931.
Cena 50 hal.

List bude vycházeti jednou za měsíc. — Majitel, vydavatel a zodpovědný redaktor Josef Navrátil. — Redakce administrace a expedice v Českém Brodě čp. 150. — Předplatné činí na rok 6 Kč. — Veškeré dotazy, korespondence a peněžní zásluky budtež zaslány na redakci v Čes. Brodě. — Odběr nov. známek povolen řed. pošt. a telegrafů v Praze dne 29. července 1929 pod č. 163.532 — VII. — 29.

**Chraňte československou republiku
před krvavou revolucí!**

**Chraňte lidstvo
před vražděním a mrzačením
lidského zdraví!**

**Chraňte majetek, který jest těžce našetřený.
Chraňme se bídy a hladu,
který by revoluce přivedila.**

**Varujme se štváčů socialisticko-bolševických, kteří
jsou spojeni
se židovským kapitálem.**

Tyto nepřátelské partaje chtějí se domoci státní diktatury. Máme velké zkušenosti z velkého slovanského Ruska z války roku 1917, kdy ruské vojsko uposlechlo špatných slibů štváčů a svůj národ uvrhlo do plundrování národního majetku. Co to bylo za rozum u slovanského lidu uvěřiti, že chudý lid se bude míti dobře, až se zničí národní majetek v říši. Nemusíme se zabývatí vzorem Ruska, máme své zkušenosti, jaký pořádek zakládali čeští bolševici v republice. Roku 1920 prosincové události jsou svědkem, jakou ubohou blbovinou udělali českoslovenští bolševici a za odměnu měli aresty a zničili své chudé rodiny.

P. T. Průboj Cena 1 Kč.

Ročník XXII. Kostelec n. Černými Lesy v Kolíně, ve středu dne 30. prosince 1935. Číslo 52.

STŘEDOČESKÉ HLASY

Orgán československé sociálně-demokratické strany dělnické pražské župy.

Vychází každý čtvrtek s datem následujícího dne. — Redakce a administrace v Kolíně, Zerottovu n. m. 1. — Zodpovědný redaktor Jan Koudelka.
 Vydávatelstvo: Výkonný výbor organizací čsl. soc. dem. strany dělnické na Polabí v Kolíně. — Telefon 119. — Účet pošt. spořitelny 37177. — Předplatné Kč 36.- ročně, 18.- za půl roku. 9.- čtvrtletně.
 — Jednotlivá čísla 70 hal. — Tiskne Středočeská tiskárna v Kolíně. — Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů 30785-VII-1928. — Podávací poštovní úřad Kolín 1.

Dr. Frant. Soukup :

Středočeským Hlasům

*Ve chvíli tak významného jubilea „Středočeských Hlasů“, draží přátelé, spěchám, abych Vám jak v redakci, tak i ve všech organizacích strany na Kolínsku tlumočil své nejvroucenější pozdravy. Čtřít století velké a úspěšné práce něco znamená! Nemohu se tu sám ubránit hlubokému po-
 sání. Čtím se jedním z vás! Vždyť je to již celé půl století, - nejstarší patri-
 archa našeho hnutí na Kolínsku soudr. Špitzer a vedle něho i soudruh
 Springl mne znali již jako mladého hochy. Znali i mé rodiče. Sám jsem byl
 od svých počátků svého myšlením celým založením své povahy novinářem
 a publicistou. V tom jsem vždy viděl hlavní poslání svého života. Učít se
 sám, a učít i věsti jiné! Kolín mi dal vše, s čím jsem šel do Prahy. Již
 před padesátí lety jsem byl mluvčím studentstva na kolínském gymnasiu. Vy-
 dávali jsme tam tajný hektografovaný studentský časopis, který jsem redi-
 goval. Jako devatenáctiletý student jsem přišel do Prahy již jako hotový člověk.
 Jaké jsou ty osudy lidské! V Praze mne cestou vedly do redakce k Josefu
 Steinerovi a na universitní katedru k T. G. Masarykovi! A s nimi mně
 bylo určeno spolupracovat na založení Dělnické Akademie a deníku Práva
 Lidu. Je tomu čtyřicet let! Ale do Kolína jsem se stále vracel. Zejména
 v době významnějších stávkách a persekucí „Omladiny“. Vydávali jsme tu u
 Jiřího Puka „Lid“ a „Ruch“, i „Radikální listy“. Kolín byl vždy můj
 útočištěm, poslou a radostí! Vždyť v něm vždy bylo a jest tolik drahných, zla-
 tých našich lidí! Proto také dnešní moje pozdravy redakci a Vám všem
 na Kolínsku jsou tak upřímné a vřelé!*

*Před padesátí lety nebylo naše hnutí na Kolínsku ještě ničím. Před dvaceti-
 pěti lety stálo již pevně. A za několik krátkých roků na to po světové vál-
 ce, v době našeho revolučního odboje a národní i státní svobody se stalo
 vedoucím politickou a duševně silou na Kolínsku. Celá naše strana byla na
 svůj Kolín právem hrdou. Vše to jest do tak vysoké míry zásluhou našeho
 orgánu „Středočeských Hlasů“. Proto jim také celá naše strana může dnes
 blahopřáti! Na této cestě nutno pokračovati vytrvale dál. Československá soci-
 ální demokracie procházela ve starém Rakousku věčnou persekucí a těžkými
 žalářmi. V samostatné republice Československé je dnes jedním z hlavních pilířů
 státu, jeho moci a síly! Její úkoly, ale i její odpovědnost nesrovnatelně vzrostly.
 Naše strana má dnes své dobré a čestné jméno i v celé světové Socialistické
 Internacionále dělnické, a je povolána spolupřihlížeti i v politice zahraniční
 padesátí, ba i před pětadvaceti lety ještě ani nesnilo.*

*Ale generace naše se objevila být pevnou a zdatnou, aby mohla se čtít
 a úspěchem nésti prapory svého domácího mezinárodního poslání. Kolín
 byl vždy v prvých řadách strany, Pracujícím, aby všichni z ú-
 stal na vždy! Když jsem jel Spojenými Státy Severní Ameriky, vítali
 mne naši krajané jako předsedu senátu a Kolíňáka naší kolínskou „hymnou“.
 Šla celou Amerikou od New-Yorku až do „San Franciska. Tolikrát se mně
 šla srdce zachvělo a pro slzy jsem neviděl říkat jsem, že Kolíňáci byli
 vždy věrnými a věrnými zůstanou! Věrnými republice, věrnými
 demokracii, a věrnými lidskosti a socialismu!
 Měl jsem Vám tlumočiti pozdravy z celé Ameriky! Čtím tak dnes ve
 chvíli jubilea „Středočeských Hlasů“. Ku předu, přátelé, a víš! Kolín a
 celé Polabí do prvých řad republiky a dělnictva! Pro čest ná-
 ři a nový život budoucích.*

Jar. Koudelka:

Pětadvacítka Středočeských Hlasů.

Zasloužily se o republiku.

Byde jen spravedlivě, přičít-li se „Středo-
 českým hlasům“ dvě základní zásluhy, které
 nejsou nijak všední, a které tomuto středo-
 lubskému krajskému listu získávají jakousi
 převnou velkorysost. Ta zásluha první „Stře-
 dočeské hlasy“ vlastně v naší vlně, čes. poli-
 tice zabývaly novinářský domácí revoluční od-
 městu, polabskému kraji a zvláště dělnické-
 mu hnutí na Kolínsku.
 Kolíňští vydali před časem pěknou pětin
 knihu o svých legionářích a k památce těch
 legionářů, kteří ve službách a na frontách za-
 hranického odboje padli. „Středočeské hlasy“
 mohou říci, že v těchto legionářích bojoval
 na daleké Sibiři i na francouzské a italské
 frontě jejich statečný protirakouský duch, je-
 lich pěkná, sebevědomá politická výchova,
 něčeho se nebójeli a znalci se k nevyšším
 toulám, která nakonec přemohla starý řád i
 starou dunajskou monarchii.
 Není ani neaktuální, připsati k dobru a čtít
 našeho listu takovou nemalou děj. zásluhu.
 Zdvihá se vlna reakce protisocialistické tie-
 k duchu, který je vřelý ve washingtonskou
 deklaraci a k vlastním duchu 28. října. Po-
 činá se po cizích vzorech tažen proti „mar-
 xismu“. Chce se soc. demokracii a našemu
 socialismu brát jeho neoprávněnější odda-
 nost k našemu domovu, národu a státu. Tu
 třeba ukázati také na válčné stránky „Stře-
 dočeských hlasů“, stránky statečné a krásné,
 které mluví i dnes a vždy budou mluvit o po-
 tité revoluční činnosti socialistického Ko-
 línska. Neboť, kdo se jim může rovnat z hle-
 diska doby nehorší, z hlediska roku 1914?

† Ant. Bruha,
nezapomenutelný tajemník strany v letech před válkou

boj. Nemám po ruce ročník „Středoč. hlasů“
 před jejich zastavením v roce 1915. Ale listov-
 ání jsem jej svědomitě, když jsem psal v r.
 1920 svoji první větší literární práci, mono-
 grafii „Sociální demokracie v československé
 revoluci“. Tam obsáhleji cituji smělé, kolín-
 sky radikální protirakouské úvahy „Středo-
 českých hlasů“ i jejich návrhy na organizaci
 domácího protirakouského odboje české po-
 „svelezdru“, pro kterou tento list byl nakonec
 zastaven, že totiž uvěřoval pod čarou
 Kollárovu „Slávy dcery“.

Když jsem pracoval na zmíněné knížce —
 kterou „Právo lidu“ záhy po té velmi vlnně
 ocenilo — shromažďoval jsem s největší svě-
 domitostí látku k našemu vnitřnímu domácí-
 mu odboji. A shledal jsem, že „Středočeské
 hlasy“ byly skutečně prvním novinářským
 projevem v naší straně po této stránce, že
 byly vlastně předchůdcem tohoto domácího
 odboje, neboť teprve dlouho po nich, teprve
 počátkem roku 1917 se počala naše domácí
 žurnalistika radikálně ohlašovat a volněji a
 výrazněji psát. Ale teprve ke konci roku 1917
 dostával náš domácí tisk — socialistický i
 občanský — takovou řeč „Středočeských
 hlasů“ hned z počátku války! To je skuteč-
 nost, kterou je třeba v první řadě připravit
 k dobru jubilejních „Středočeských hlasů“.
 Vždyť ani nešlo o nějaký „plátek“. Běže-
 lo o list významně středočeské posice a o vřé-
 lení denního radikálního politického Kolína,
 o noviny města politicky vždy velmi důleži-
 tého a vlivného.
 Dlužno proto dnes „Středočeským hlasům“
 připsat, že se zasloužily cenou měrou o naši
 samostatnost a naši republiku. Byly ku čtít

Listu poctivé zemědělské práce.
 Jiný trvalý klad „Středočeských hlasů“ v-
 dími v jejich uvědomělé politice zemědělské.
 Největší mocenské základy strany, třeba
 nejméně zjevně, byly vždy a jsou podnes na
 venkově. Převážná část našich středočeských
 a větších měst je dosud znatelně zemědělská
 jsou to soudruzi z vesnic, kteří přidávají
 dosud o nedělních na porady v dělnických
 konferencech, schůzce a shromáždění.
 domech našich venkovských měst. Přes to
 však na tak zvaném zemědělském sektoru
 našeho hnutí bývaly zčásti znatelné meze-
 řery, viditelné při srovnávání našich pro-
 středků zemědělské politiky s prostředky
 strany agrární. „Středočeské hlasy“ se od
 počátku považovaly za orgán jak dělníků
 přímýslu kolín. jak za orgán našich občan-
 ů zemědělských, jak za orgán našich občan-
 ů zemědělských. V ročníkách „Středočeských hlasů“ je uloženo
 tolik klade, výchovné látky zemědělské.

† Ant. Reis,
má skvěle kandidát při volbě na radu říšskou v V. kurii.

PŘÍLOHA H – Naše Hlasy – hlavička periodika a proměna logotypu (1887, 1915, 1939)

PŘÍLOHA CH – *Naše Hlasy*. Oznámení pro odběratele a čtenáře o ukončení vydávání listu. Vydání ze dne 16. 9. 1939, ročník XXXXXIX, číslo 35, s. 2. Hlavička periodika – List Národního souručenství.

pravděpodobně pohár získali. ZS

Odběratelům a čtenářům „Našich Hlasů“

sdělujeme, že tímto číslem končíme prozatím vydávání „Našich Hlasů“. Při té příležitosti děkujeme všem za účast v novinovém podniku, který od r. 1881 se snažil prospěti podlipanskému kraji, a také mu snad prospěl. Vůdčí myšlenkou bylo dobro celého národa, a také i na tomto úkolu měl náš týdeník svůj podíl. Pomáhali nám od počátku pracovníci a bojovníci národní, jichž už jen pořádku žije, v kraji i jinde, jmenovitě i v Praze, a na všechny rádi vzpomínáme, ať už to byli lidé od péra, z katedry učitelské, od pluhu nebo z dílny řemeslné.

Děkujeme všem společníkům pracovníkům, kterých valem ubývá, děkujeme i našim odběratelům a čtenářům, kteří nám věřili, i když bývali jsme politicko-stranicky rozpolceni. Proto lze doufat - a přáli bychom si toho - aby nyní pod prapory Národního souručenství se národ dokonale sjednotil, a považujeme to za historickou příležitost, které je nutno využít pro národní zabezpečení.

Pokud se týče účtů našich odběratelů, prosíme o nedoplatky, a aktivní přeplatky poznamenáváme k dobrému. Kdyby k dalšímu vydávání listu nedošlo, vrátili bychom tyto přeplatky. Děkujice za veškerou podporu a spolupráci, přejeme všeho dobrého v dalších osudech, vlasti, dědinám, rodinám i jedincům.

Redakce a vydavatelstvo.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Divala se na nás po celou dobu naši návštěvy

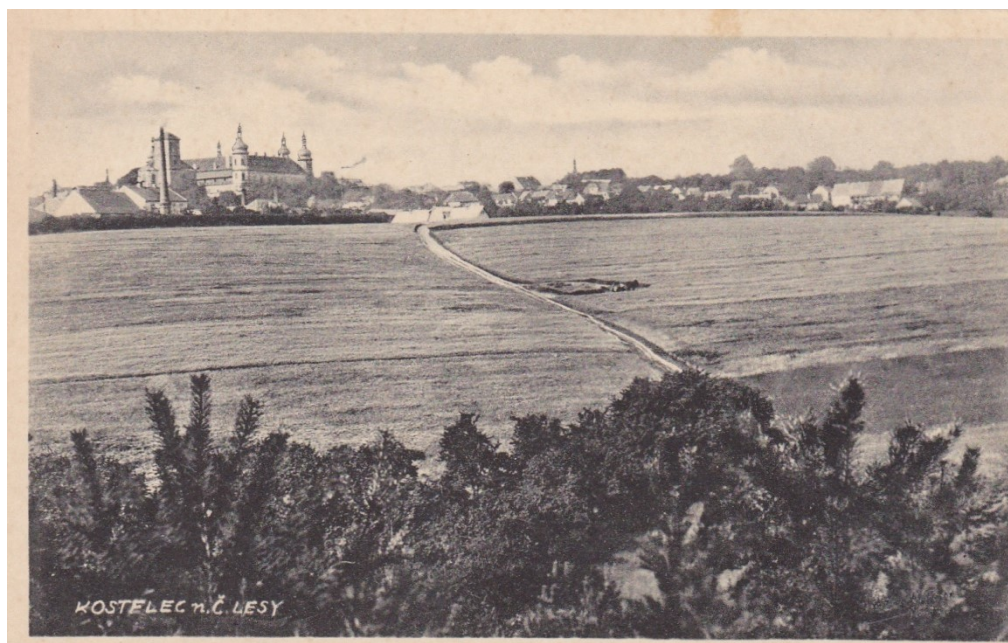
Ročník 59. V Českém Brodě dne 16. září 1939. Číslo 35.

NAŠE HLASY

LIST NÁRODNÍHO SOURUČENSTVÍ.

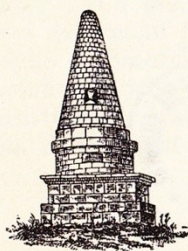
Naše hlasy • vycházejí každou sobotu ráno. — Předplácí se ve výpravě v Českém Brodě poštou neb s donátkou do domu: půlletně 16 K, čtvrtletně 8 K. Výpravna a redakce jest v domě pani Rehákové čp. 21. Šéfredaktor bydlí ve vile na Vanderkách čp. 399. — Číslo 60 halétů. — Rukopisů nevracime. — Na dopisy anonymní zřetele nebéřeme. — Reklamaci netřeba vypláceti. — Novinová sazba povolena č. r. p. 123.499 — IIIa — 1937. — Dohlédaci pošt. úřad Český Brod.

PŘÍLOHA I – Pohlednice Kostelec n. Č. lesy (rub a líc), nákladem a tiskem vydaná Fr. Kadeřábkem.

PŘÍLOHA J – *Český Brod průvodce po městě a okolí (Lipany)* (1936).
Titulní list publikace.

ČESKÝ BROD
PRŮVODCE PO MĚSTĚ A OKOLÍ
(LIPANY)

JOSEF KŘIVÁNEK,
ředitel Masarykovy měst. školy chl. v Čes. Brodě.

1936

Vydal
Klub československých turistů, odbor v Českém Brodě.
Vytiskla knihtiskárna Jana Bílka v Českém Brodě.

PŘÍLOHA K – Knihtiskárna a papírnickví Fr. Kadeřábka v domě čp. 48 (Kostelec n. Č. lesy, pohlednice, detail).

PŘÍLOHA L – Ukázka tisku merkantilů z knihtiskárny Fr. Kadeřábka.

†

Unser lieber, guter, unvergesslicher Gatte, bzw.
Vater u. Grossvater, Herr

CARL ADLER,
fürstl. Liechtenstein'scher Forstdirektor i. R.,

ist Freitag den 22. Oktober um 19 Uhr nach langem
schweren Leiden im 87 Lebensjahre sanft entschlafen.

Die Beerdigung findet Montag den 25.-X. um
1/3. Uhr von der Schlosskapelle Kostelec n. Čern. Lesy
auf dem Waldfriedhof Aldašin statt.

Leopoldine Adler geb. Ernst,
Gattin.

Ernst Adler,	Anni Adler,	
Poldi Kann,	Dr. Ernst Kann,	
	Kinder.	
Alex Kann,	Erni Adler,	Hilde Kann,
	Enkel.	

Wir bitten im Sinne des Verstorbenen von Blume

Buchdruckerei Fr. Kadeřábek – I. Leichenbesetzter
Kostelec n. Č. L.

Presídlení!

-- MUDr JOSEF HAVLÍČEK --

ordinuje a bydlí
v domě
zemřelého Dra Ludv. Konečného.

Knihtiskárna Fr. Kadeřábek v Kosteletě nad černými lesy.

Městský úřad v Kostelci nad Černými Lesy. K čís. _____

Obsílka.

Pan _____
 se žádá, aby se dne _____ 19__ o ____ hod.
 _____ poledne _____

pod uvarováním se následků paragrafu 9. čís. patentu z r. 1854
 u nížeřsaného úřadu osobně dostavil, a tento obsílací list s se-
 bou přinesl.

Městský úřad v Kostelci nad Černými Lesy
 dne _____ 19__
 Starosta: _____

Polození.
 Strážní vlastnoručně, že jsem obsílku městského
 úřadu v Kostelci nad Černými Lesy ku dni
 19__ obráček _____
 V Kostelci n. Čern. Lesy dne _____ 19__
 Podpis: _____

Kuřiliskárna Fr. Kadeřábek v Kostelci nad Černými Lesy.

v ý s t a v a

malířských prací

odb. učitele J. PROCHÁZKY jest
 od 6. do 20. června 1937 v zasedací
 síni Okr. zál. hosp. v Kostelci n. Č. L.

Otevřena jest v neděli od 8-12 a od 2-5 h.,
 ve středu a v sobotu od 2-4 hodin odpo.

V s t u p n é 1 Kč, školní mládež 50 hal.

Fr. Kadeřábek v Kostelci nad Černými Lesy.

VZÁJEMNĚ SE PODPORUJÍCÍ JEDNOTA »BUDOUCNOST«

V KOSTELCI n. Č. L. (dř. spol. voj. vysloužilců).

P L E S

V sobotu 19. února 1938 V sále »U černého orla«

O 7. hodině večer – Hudba br. A. Řepy

Vstupné: osoba 6 Kč, tříčlenná rodina 15 Kč vč. zem. dávky

Čistý zisk bude věnován na ošacení chudých školních dětí.

DOBROČINNOSTI SE MEZE NEKLADOU.

Tisk Fr. Kadeřábek, Kostelec n. Č. L.

PŘÍLOHA M – *Průvodce Po Černokostecku*. Knižní obálka.

PŘÍLOHA N – Jozef Miškovský, foto datováno k roku 1910.

PŘÍLOHA O – Týdeník živnost. –obchodnický (hlavička týdeníku)

PŘÍLOHA P – Informační leták (propagační) a dopis přikládáný k ukázkovému číslu *Průboje*.

*Vážení,
Vážení pane,
Vážená paní,*

dovolujeme si Vám oznámiti, že počínaje 1. květnem 1929 budeme v Kostelci nad Černými Lesy vydávati neodvislý a nepolitický

týdeník „Průboj“,

který bude hájiti zájmy Podlipanska a Posázaví. Tímto levným nepolitickým listem chceme vnášeti mezi náš lid pokrokové myšlenky lepšího života a propagovati porozumění pro klidné soužití všech občanů, ať jsou tito příslušníky kteréhokoli myšlenkového a třídního směru.

Majíce za cíl v dnešní tak rozrušené struktuře národa jen tento vznešený ideál, žádáme Vás o podporu svého snažení.

Tu nám prokážete, budete li náš levný list odbírat, získáte-li nám v kruhu svých známých odběratele a přičíníte-li se, aby byl odbírán a čten i na obecních úřadech, ve spolicích a hostincích.

Bohatý jeho obsah bude časový a pro náš kraj významný, neboť list bude přinášeti kromě článků ideových a zájmových také zprávy úřední, vyhlášky, dražby, ceny plodin, místní události, jakož i pojednání odborná v hlídkách zemědělských, živnostenských, domkářských, dělnických a jiných.

Do listu budou přispívati mnozí vzácní odborníci, takže časopisecká úroveň dobrého listu jest tu zajištěna.

Prosíme i Vás, abyste nám laskavě sděloval a oznamoval, co by Vás zajímalo, a sám nám také něco svým způsobem napsal. Redakce si úpravu již obstará.

Náš časopis „Průboj“, který se Vám dostane do rukou každé soboty za pouhých 60 hal., můžete si předplatiti na měsíc i s poštovným za Kč 2.60.

Inserce v tomto listě velice levná a účinná.

Prosíme Vás o vydatné doporučení tohoto neodvislého listu mezi svými známými a laskavé sdělení adres těch, kteří by náš laciný časopis odbírali.

Děkujeme Vám předem, těšíme se na Vaše sdělení a znamenáme se Vám

za redakci:

Fr. Šimáček,
odb. učitel-spisovatel.

„Průboj“

za vydavatelství:

Fr. Kadeřábek,
majitel knihtiskárny.

Knihtiskárna Fr. Kadeřábek v Kostelci nad černými lesy.

TÝDENÍK Z ČERNOKOSTELECKA
»PRŮBOJ«
NEZÁVISLÝ ČASOPIS STŘED. ČECH.

Vážený pane,

dovolujeme si Vám současně zaslati ukázkové číslo v Kostelci n. Čern. Lesy pro střední Čechy vycházejícího nezávislého týdeníku "Průboj", prosíme, abyste si tento list laskavě přečetl, neboť jsme přesvědčeni, že v něm jistě najdete něco, co Vás může zajímati.

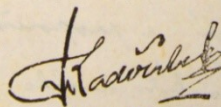
Protože máte k Podlipansku nebo k Černokostelecku zvlášť osobní vztah, zajisté s uspokojením uvítáte náš list, který Vás chce zpravovat o tom, co se děje na Černokostelecku, Českobrodsku a Říčansku. Myslíme, že Vám bude milá naše snaha spojovat Vás týdně s tímto krajem, jakož i s lidmi Vám známými.

Dovolujeme si poznamenati, že list jest naprosto nezávislý a nepolitický a že za dobu svého vycházení získal si nejen zasloužených pochval a uznání vynikajících osobností, ale také hojně čtenářské obce doma i za hranicemi.

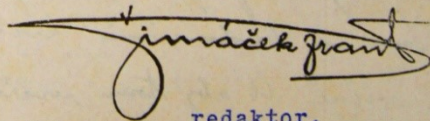
Protože od Vašich známých se o Vás dovídáme, že Váš osobní vztah Vás váže k našemu Podlipansku — a protože nemáme dosud potěšení počítati Vás ke svým milým stálým čtenářům, dovolujeme si Vás poprositi, abyste naší dobré a obětavé snaze — prospěti Podlipansku — neodepřel své podpory. Tu nám a Podlipansku prokážete odběrem našeho "Průboje".

Prosíme, abyste vlídně přijali právě Vám zaslané ukázkové číslo, nevraceli je, přečteli je a přihlásili se za stálého odběratele.

Jsouce přesvědčeni, že budeme míti čest zařaditi Vás do rozvětvené naší čtenářské obce a rodiny rodáků z Podlipanska a jeho přátel, znamenáme se Vám se srdečným krajanským pozdravem

vydavatel.

redaktor.

8. Čtvrtletní předplatné na týdeník z Černokostelecka "Průboj" činí 8 Kč.
Za odběratele se již pokládá ten, kdo si ponechá ukázkové číslo.

PŘÍLOHA Q – Hlavička týdeníku *Průboj* a změny logotypu (1929, 1930, 1937).

ROČNÍK IV. V Kostelci nad Černými Lesy dne 1. května 1929. Číslo 1.

TÝDENÍK Z ČERNOKOSTELECKA

Kdo si ponechá jedno ukázkové číslo, pokládá se za odběratele.

PRŮBOJ → **60 haléřů**

NEODVISLÝ ČASOPIS, HÁJÍCÍ POKROK A ZÁJMY STŘEDNÍCH ČECH.

Vychází týdně v sobotu. — Předplatné v administraci knihtiskárny v Kostelci n. Č. L.: ročně 32 Kč, čtvrtletně 8 Kč. — Inzerce levná a účinná. Rukopisy se nevrací a psané buďtež po jedné straně papíru. Anonymní (nepodeps.) se neotiskují. — Reklamae nevyplácí se, jsou-li otevřené a označené. Uzávěrka listu ve čtvrtek. — Novinových známek povoleno užívání výnosem ředitelství pošt a telegrafů v Praze pod čís. ze dne 1929. Redaktor Fr. Šimáček, odb. učitel a spisov.; vydavatel a knihtiskář Fr. Kadeřábek v Kostelci n. Čern. lesy.

Ročník II. V Kostelci nad Černými Lesy dne 21. června 1930. Číslo 8.

Týdeník z Černokostelecka

Kdo si ponechá jedno ukázkové číslo, pokládá se za odběratele.

PRŮBOJ → **60 haléřů**

Nezávislý časopis hájící pokrok a zájmy středních Čech.

Vychází týdně v sobotu. — Předplatné v administraci knihtiskárny v Kostelci n. Č. L.: ročně 32 Kč, čtvrtletně 8 Kč. — Inzerce levná a účinná. Uzávěrka listu ve čtvrtek. — Novinových známek povoleno užívání výnosem ředitelství pošt a telegrafů v Praze pod č. 98.503 ze dne 3. V. 1929. Redaktor Fr. Šimáček. — Vydavatel a knihtiskář Fr. Kadeřábek v Kostelci n. Č. Lesy.

Ročník IX. V Kostelci nad Černými Lesy dne 2. ledna 1937. Číslo 1.

TÝDENÍK Z ČERNOKOSTELECKA

PRŮBOJ

Kdo si ponechá jedno ukázkové číslo, pokládá se za odběratele.

» NEZÁVISLÝ ČASOPIS STŘEDNÍCH ČECH «

Vychází týdně v sobotu. Předplatné v administraci knihtiskárny v Kostelci nad Čern. Lesy: ročně 32 Kč, čtvrtletně 8 Kč. Inzerce levná a účinná. Redakční uzávěrka ve čtvrtek. Rukopisy se nevracují. Novinové známky povoleny pošt. řed. v Praze, číslo 98.503. Reklamae se nefrankují. Redaktor Frant. Šimáček. Vydavatel a knihtiskář Fr. Kadeřábek, Kostelec n. Č. Lesy.

PŘÍLOHA R – Zamítnutí žádosti o znovuoobnovení tisku *Průboje* (1939).

Okresní úřad v Českém Brodě. 2

Číslo: 35 tisk. 1939. Dne 2. května 1939.

V ý m ě r .

Pan
František K a d e ř á b e k , tiskař
v Kostelci n.Č.L.

Podáním došlým sem dne 26. dubna 1939 oznámil jste zde znovuvydávání dobrovolně zastaveného týdeníku „Průboj“, jehož odpovědným redaktorem jste ohlásil sám sebe a který měl býti vydáván v Kostelci n.Č.L. a tištěn ve Vaší tiskárně tamtéž. 21

Toto oznámení neberu na vědomí a podle § 10 odst. 5 tiskového zákona zakazují znovuvydávání tohoto periodického časopisu z těchto důvodů: Proti časopisu „Průboj“, bylo již vícekrát před jeho dobrovolným zastavením nutno úředně zakročiti jednak častými eliminacemi, jednak i zabavením velého nákladu. Poslední dvě konfiskace letošního roku byly pak následek nedbání a neuposlechnutí cenzurních výměrů. Toto opětovné nedbání úředních příkazů dává důvod k obavě, že při znovuvydávání tohoto časopisu došlo by znovu k řadě úředních zákroků proti časopisu a že též nebyl by veden, vzhledem k povaze dřívějších konfiskací, v duchu nynější politické konstelace a v duchu Protektorátu.

Kromě toho časopisu toho není nevyhnutelně třeba v zájmu kraje, ježto časopis měl malý náklad a zájmy kraje jsou reprezentovány dosud stávajícím ~~časopisem~~ jiným listem.

Bylo proto Vaši žádost zamítnouti.

Z tohoto výměru lze se Vám odvolati do 15 dnů po doručení k zemskému úřadu v Praze podáním, které by bylo nutno však učiniti u okresního úřadu v Českém Brodě.

Případně podanému odvolání nepřiznávám však podle § 77 vlád.nař.

./.

ze dne 13.I.1928 č. 8 Sb.z. a n. odkladný účinek vzhledem k naléhavému zájmu veřejnému, který nepřipouští, aby byl vydáván časopis, škodící nové struktuře státu.

Z opatření, jímž se odmítá odvolání odkladný účinek, není odvolání přípustno.

Přílohy Vám vracím.

Okresní hejtman:
vrchní rada politické správy

./.

Presidiu zemského úřadu

Odděl.
Čís.

P.č.

v Praze

na vědomí.

Okresní hejtman:
vrchní rada politické správy

~~Na~~
~~ad~~
~~ad~~

~~ad~~ ~~ad~~

Presidium zemského úřadu v Praze.	
Došlo dne: - 4. V. 1939	✓
Č. 22237	ad
Přílohy: -	Jo

4
227
Lis

18.11/39

TÝDENÍK Z ČERNOKOSTELECKA

PRŮBOJ

Kdo si ponechá jedno
ukázkové číslo,
pokládá se za odběratele

» NEZÁVISLÝ ČASOPIS STŘEDNÍCH ČECH «

Vychází týdně v sobotu. Předplatné v administraci knihtiskárny v Kostelci nad Černými Lesy: roční 8 Kč, čtvrtletní 3 Kč. Inzerce levná a účinná. Redakční ústředí ve Ztvrtk. Rakopity se nevrací. Novinové známky povoleny pošt. řed. v Praze, číslo 98.508. Reklama se nefrankuje. Redaktor Frant. Šimáček. Vydavatel a knihtiskář Fr. Kaděábek, Kostelec n. Č. Lesy.

V práci a vědění je naše spasení.

Osudově těžké chvíle prožívá teď náš národ a naše vlast, která v poslední době jde na krizové cestě od zastavení k zastavení. Po říjnových událostech nám už nezbyly síly, abychom mohli zaplákat, když se Slovinci po dramatické předehře v úterý 14. března rozhodli opustit nás a založit si vlastní malý stát. My, kdož jsme zblízka znali slovenské počátky a slovenské poměry, přijali jsme toto slovenské rozhodnutí se srdcem zmučeným, ale s přáním: Požehnej vám to Pánbůh!

Připravené mohutné oddíly německého vojska obsazují zbylé země koruny svato-václavské, aby tu zajistily pořádek.

A tento klid a pořádek musíme bezpodmínečně zachovati všichni a všude za každých okolností, neboť na nich záleží život našeho národa. Je nutno při všem, co se děje teď a co ještě přijde, pevně věřit, že jen v práci a vědění je naše spasení.

Různé zprávy.

Ode všeho z domova i z ciziny.
V Paříži rozdávali plyn masky. — 12. března bylo tomu už 9 let, co v Praze zemřel náš neinárodnějsí spisovatel Alois Jirásek. — Pěvecké sdružení moravských učitelů pojedje do Ameriky, aby prakticky využilo tamního zájmu o Česko-Slovensko. — Léčebný fond vč. zaměstnanců v Čes. zemích má nyní 104.117 členů. Před rokem jich bylo 131 tisíc 452. — Koroptve v Polabí se již párkují. — Mezi zprávami, které nás dočezají z připojeného území, je také jedna potěšitelná: Němcům se velmi líbí české písně a proto je zpívají s Čechy. Podobně dělají Němci v říši, kde pracují četní dělníci ze Sudet. — Ve Svýcarsku dlí s rodiči 13-měsíční holandská princezna Beatrix, pro níž se denně dováží letadlem mléko až z Holandska, takže litr mléka stojí 140 Kč. — Pražští dopravní strážníci budou konati službu v bílých nepromokavých pláštích, které jim koupil Autoklub. — Na pittsburské univerzitě v Americe byla slavnostně otevřena čs. síň. — Z našich uprchlíků zbývá ještě zaměstnat nejméně 15.000 dělníků a soukromých zaměstnanců, 1000 živnostníků a 900 zemědělců. Čsl. finančníci patří dnes k nejlepší v Evropě, protože velmi důmyslně odhalují ohromná jmění, která z CSR chtějí vyvéztí různí lidé. — Letos mají o CSR největší zájem turisté z Dánska, Švédska a Norska. Slavný čsl. hokejista Matěj Buckna se navždy loučí s Prahou, protože odjíždí zase domů do Kanady, aby se tam ujal otcová majetku. — V kartotéce Ústavu pro péči o uprchlíky v Praze je zaznamenáno 150.000 osob, mezi nimiž je 15.800 emigrantů z jiných států. Bez práce je 32.000 uprchlíků, na nichž existenci závisí 50.000 rodinných příslušníků. Nová práce byla zajištěna pro 7000 uprchlíků. Za hranice se dosud vystěhovalo 8000 osob a na vystěhovalectví čeká 11.000 našich příslušníků. K tomuto počtu přibude samozřejmě i 15.800 emigrantů z jiných států, kteří u nás nemohou zůstat, ježto nemáme dostatek práce pro naše lidi. Celkem tedy čeká v Čechách a na Moravě na vystěhování celkem 27.000 osob. Vystěhují-li se po různu do celého světa, většina z nich bude pro úrodu a vlast navždy ztracena. Jak jinak by to však bylo, kdybychom měli na světě někde nějakou oblast, kam bychom přebytek svých lidí vyváželi a kde by tento přebytek žil v kulturní a národní společenosti! — Rzye česká jízdní kola, která jsou opatřena kruhovou vlnkou jakožto značkou české výroby, jsou jen Zetka, Stadion, Ogar, Čenková a Stásek. — Bývalý majitel Komorního Hrádku, hrabě František Khevenhüller-Metsch, býval také představeným řádu

Maltézských rytířů, někdejších Johanitů. Hrabě 1846 zachránil zraněného posádky před Windischgrätzovým bombardováním. — V Německu na školách bude od 5. školn. roku zavedeno povinné vyučování italštině.

Městské zastupitelstvo v Kostelci n. C. L.
konalo schůzi 6. března 1939. Vzalo na vědomí zprávu o tom, že min. předseda R. Beran poděkoval za projevy oddánosti, zaslány mu podle usnesení minulého schůze zastupitelstva. Vzala na vědomí resignace člena zastupitelstva p. řed. F. Herela, za kterého nastupuje náhradník p. Ant. Chaloupka. — Do místní osvětové komise byli zvoleni za členy pp. drogistů V. Dvořák a Jar. Tůma. Do výboru lid. školy hospodářské byl zvolen p. J. Lubina ml. Bylo usneseno prodati další volné stavební parcely v Jevanské čtvrti těmto uchazečům: soukromníku Janu Moravcovi, učiteli Olaf. Koulovi, Josefu a Marii Bartíkovým z Prahy, Karlu Sedláčkovi z Prahy a Barb. Bečvářkové z Konojeda. Parcely budou prodávány po 10 Kč čtv. sáh a za příplatek po 10 Kč na komunikační úpravu. Schváleno rozparcelovati pozemky u Kozojedského kříže, na šest stavebních míst a prodávati tyto stavební parcely tak, že první parcely při rybníčku budou prodávány po 40 Kč za čtv. sáh, další dvě za tímto směrem k lesu po 35 Kč za čtv. sáh a za poslední dvě u lesa po 30 Kč za čtv. sáh. Současně schváleno prodati prvou z těchto parcel továrníku p. Jos. Živcovi z Kostelce n. C. L. na postavení vily. — Bylo schváleno změniti regulovní plán města tak, že se zruší projektovaná ulice po pozemku č. k. 688/1 vedle vily p. Jana Novotného v Pražské ul., neboť zřízení této ulice je naprosto neproveditelné. Ulici tuto zcela nahradí nymější cesta, vedoucí od st. silnice k Horákovým. — Bylo jednomyslně schváleno zavěsti dávkou z průmýsoviých hlín, vykutáňých na katastru města Kostelce n. C. L., jestliže tyto hlíny jsou vyváženy z katastru města nezpracované, a to jak společnostmi, tak jednotlivci provozujícími kutání hlín a bez rozdílů, zdali jde o majitele pozemků, na bez rozdílů, zdali provádí, či o pouhé nabyvatelé povolení kutacího práva na pozemcích jiných majitelů. Dávka bude vybírána po 20 hal. za 100 kg vyvezené hlíny. — Záležitost provedení zkoušek síly vrstev hlín na obecních pozemcích v polní trati u sv. Jana a zjištění jakosti těchto hlín byla vrácena městské radě, aby ta to provedla, nebo aby tím pověřila některou firmu, která se uchází o kutání hlín. — Bylo schváleno usnesení měst. komise, aby na sběr roští a případně vyvlastňování stromů v městských lesích byly povoleny jen tři dny v týdnu: v pondělí, ve středu a v sobotu. Krádeže dříví budou co nejprůběžněji stíhány. Procházký v lesích a průchod lesy s roštími z lesů státních neji-

ných není omezen a rovněž není omezen sběr lesních plodin a hub, pokud nebude vydán zákaz pro některá místa lesních kultur, kam byl lesním dozorcí vstup zakázán. — Z chudimáckých záležitostí: Schváleno poukazáti L. Rezkové v Újezdě n. Lesy jednorázovou podporu na činži v částce 150 Kč, učelití chud. podporu 80-leté příslušnici Barb. Vedralové v Rostenicích v částce 30 Kč měsíčně a zaplatiti Marii Kaškové roční činži v částce 100 Kč. — Domovské právo bylo uděleno těmto žadatelům a členům jejich rodin: Frant. Šonkovi, Ed. Cernohlávkovi, Jarosl. Kodesovi, Václ. Šplavcovi, Ant. Čihákov, Frant. Bělínovi, Anně a Marii Hradecké, zahradníku Václ. Moravcovi, Jos. Pilařovi, Rud. Háčekovi, Flor. Šlukovi, Frant. Voslařovi, Oldř. Sedláčkovi, Jiř. Záhořovi — jakož i občanům příslušejícím do připojeného území: V. Střejkovi, Bedř. Chládkovi, Václ. Fottovi, Arnoštu Hrabínovi, Frant. Knapovi, Bedř. Šlukovi, Gust. Hentschelovi, Zamřínuto příznáči dom. právo Rud. Kaiserovi a Bohum. Šplchalovi. Na dodatečné došlé žádosti příznáči domovské právo Václ. Šeflerovi a Marii Olšovce. Městská rada byla zmocněna vyříditi žádost Zemské léčebny o propuštění z dodávky elektr. proudu prostřednictvím městsk. el. podniků na přímé připojení dodávky Elektrárenským svazem z Kolína. Byly schváleny stanovby hasičského sboru v Kostelci n. C. L.

Městská rada v Ces. Brodě

konala schůzi 3. března za předsednictví I. nám. p. Jos. Vojtíška a za přítomnosti 10 členů. — Před projednáním pořadu jednání bylo vzpomenu to předsedajícím úmrtí p. Josefa Hylose, bývalého náměstka starosty města, a oceněna jeho zásluha o rozvoj města. — Na počátku schůze přečetl úřadující starosta náměstek dopis starosty města p. Fr. Macháčka, jímž tento resignuje na úřad starosty města a uvádí důvody svého rozhodnutí. Po prohlášení p. Fr. Klímy, že i Nár. strana práce uznává důvody resignace a že proto doporučuje resignaci přijmouti, bylo usneseno přijetí této zastupitelstvu doporučení. — Byly schváleny tyto stavby a přístavby: Firmě „Ako“ vnitřní adaptace v tovární budově, která patříla firmě Jánáky a sp. Jos. Klímovi přístavba chleby ve dvoře u čp. 189; Fr. Dřaskovi zvýšení obytné budovy čp. 191; Jos. Štróbovi přestavba domu čp. 578, aby byly získány dva byty; V. Orlikovi vnitřní adaptace a zřízení kramu s výklady v domě čp. 62. — Povoleno náklad na prodloužení kanalizace v ulici Rašínové, na parcelaci pozemku K. Klingera na nábreží Legii a u projektované tovární firmy J. Vokáč. Částečně vyhověno žádosti děkana Schmiecla za další opravy budovy děkanství a kostela Sv. Trojice. Vzhledem ku přípravám na sčítání lidí budou upozorněni majitelé domů na povinnost opatřiti každý samostatný objekt domovním číslem. — Projednány a schváleny návrhy komise technické, plynárenské, osobní a hospodářské. — Zádost knihovni rady o vnitřní úpravu místnosti knihovny za účelem jejího rozšíření byla postoupena technické komisi k urychlenému projednání. — Projednány žádosti J. Řípy za odprodej dalších 10 m obecního pozemku čk. 975 bylo odloženo 10 m obecního pozemku s firmou J. Vokáč. — Požadavky manželů Klingeroých, stanovené při skončení pachtu dvora Klučova, byly postoupeny právní a hospodářské komisi. — Projednány žádosti o udělení práva domovského. Přijat zástupitelství slavnostního koncertu, pořádaného místní osvětovou komisí. — Projednány a schváleny pořad přátelského večera, pořádaného městskou radou společně s četnými korporacemi 9. března v sokolovně na oslavu 80. narozenin redaktora Josefa Miškovského. — Strážník Janu Plášilovi bylo uděleno povolení k sňatku. — Volba benevolentního výboru 12. března. — Nevýhověno žádosti Marie Šmejkalové o vyměnění dávky z pravidelných nedělních koncertů pašulem. — Nečinný námětník proti rozšíření koncese hostinské J. Bílkovi, A. Vaverovi, J. Steinerovi o výtep a drobný prodej jemných likérů. — Vyhověno žádosti porážkářů Jana Němečka o snížení hřbitovních poplatků. —

PŘÍLOHA T – Ukázkový výčet zpráv v *Průboji*, rubrika *Různé zprávy*, vydání ze dne 28. 3. 1931, č. 47, ročník II.¹

- 1) Ode všeho (jednověté zprávy ze světa i republiky),
- 2) Obecní zastupitelstvo města Kostelce n. Č. L. (schůze),
- 3) Dozor nad dětmi v cizí péči,
- 4) Nový autobusový jízdní řád,
- 5) Ustavující schůze Musejního spolku,
- 6) Dar museu,
- 7) Museu Černokostelecka darovali,
- 8) Věc, kterou je nutno veřejně pokárat (zmačkané čs. vlajky),
- 9) Jako kapka za kapkou (úmrtí legionářů),
- 10) Pozdrav z Rumunska,
- 11) Lada (blahopřání k sňatku),
- 12) V Mukařově-Budech byl zvolen nový obecní výbor,
- 13) Hasičský sjezd župy,
- 14) Českobrodské studentstvo (studentská akademie),
- 15) Ve Štíhlících (divadlo),
- 16) V Ondřejově (příznaky puchýřiny u hřebce),
- 17) V Dobročovicích (slintavka, kulhavka),
- 18) Požár na Žernovce,
- 19) V Nučicích (požár stohu),
- 20) Na Bulánce (požár domku),
- 21) Auto v plamenech,
- 22) V Čern. Voděradech (zatčení překupníka),
- 23) U Chotýše (loupežné přepadení),
- 24) Mléko je lacinější,
- 25) Jarní moda šatů,
- 26) Obchodník s potravinami není oprávněn prodávat zmrzlinu,
- 27) Léčebný fond zaměstnanců,
- 28) Středočeská záložna v Kolíně,
- 29) Motorčky na přední kola velocipedů,
- 30) Způsoby roubování stromů,
- 31) Zajímavý biograf,
- 32) Bio-Sokol v Kostelci,
- 33) Pamatujme na obnovu švestek,
- 34) V Poděbradech (závody ve střelbě na asfaltové holuby),
- 35) Baťa na Jávě „jako doma“,
- 36) Aprilové proměnlivé počasí.

¹ Pozn. Převzat zesíleným duktusem zvýrazněný text, titulek používán nebyl. V závorce případná vysvětlivka k obsahu.

Umělecká keramika jest cenným doplňkem moderního vnitřního zařízení našeho domova

Navštivte skvělou tovarní výstavu
KERAMICKÉ FIRMY

Alois Vondráček a spol.

Ve dnech 6., 7., 8. a 9. září u příležitosti sjezdu rodáků a přátel v Kostelci n. Č. L. poskytujeme 10% slevy.

V zájmu svého zdraví **pijte** nápoje jen z míst zaručeně zdravých a nezařezaných! Zvláště na děti buďte opatrní.

Proto žádejte všude jen zákonem chráněnou černokosteleckou **Chytráčkovu** plnocukerní limonádu „**Svěženu**“

Je to zaručeně prvotřídní zdravotní a osvěžující nápoj ze zdravých černokosteleckých pohorských pramenů!

Odmíjete napodobeniny!!!

V předvečer černokosteleckých slavností v sobotu 6. září 1930 o 7. hodině večer bude v restauraci „**U Flieglů**“ v Kostelci nad Čern. Lesy koncert a přátelský večírek.

Četli jste již proslulou dánskou knihu:

ŠYASTYNE

NANSEZEN

PŘELOŽIL F. ŠIMÁČEK

DANŽELSTVI

Dostanete ji za 12 Kč v každém knihkupectví, nebo si ji objednejte u redaktora „Průboje“.

Široko a chvalně je známý nově zbudovaný a moderně vybavený **hostinec „U Braných“** v Pražské ulici (opět v chodu) v **Kostelci nad Černými Lesy**. Výborný sklep. Dobrá kuchyně.

O laskavou přízeň ctěné veřejnosti prosí **Josef Brátka**, majitel.

Mléké studny - nedostatek vody!

STUDNY HLoubÍ
V. DVORÁK v Kostelci n. Č. Lesy.

Potřebujete zboží střížní, galanterní, nebo sukna?

Nakoupíte je nejlépe a nejvýhodněji u **Šternů** v Kutnohorské ulici v Kostelci nad Čern. Lesy.

Kdo chceš dobře bydlet, jíst a pít, musíš v Jevanech jenom k Novotnému do „Pensionu“ jít.

Za příčinou vzdání se obchodu. **Úředně povolený výprodej** zboží střížn. a galanterního a to: pánské, dámské látky všech druhů, cajky, samety, barchety, flanely, kanafasy, sypkosíny, bílé, pletené a stávkové zboží. Pánské, dámské prádlo, košerky, deštníky, dům. kabelky, šle, kravaty a různé jiné zboží v obor ten apodávající, vesměs v dobrých jakostech, za značně sníženou cenu.

Jan Borkovec, Kostelec n. Č. Lesy, náměstí čp. 47. Uvěřte výhodný nákup, pouze krátký čas. Nejlev. a výhod. nákup na okrese.

Nábytek a práce stavební

provádí firma: **Alois Šmejkal**, strojní truhlářství, Kostelec n. Čern. Lesy, Pražská ul. 238.

Sklady nábytku.

V neděli dne 7. září v restauraci u Bergmannů při hudbě **Posvicenská taneční zábava** p. Kulhánek. Uctívá zve restaurátor (nový nájemce).

Ceny realit klesají! Kdo chce svůj statek, pozemek, dům, obchod vážně prodati neb propachtovati — neotálej — obrať se přímo a ihned na konc. kancelář služby realitní a úvěrní **Fr. Deimling**, Kostelec nad Černými Lesy.

Založeno roku 1902. Nejlépe nakoupíte módní látky, sukna, pletené zboží a galanterní zboží nejlepší jakosti u firmy **JOSEF LIZNER**, obchodní dům v Kostelci n. Č. Lesy. Velký výběr. Kdo chce dobrou kávu pít, musí pro si k Liznerovým jít. Nejlepší druhy kávy vlastního pražení na skladě. **Navštivte útulnou vinárnu!**

Lada Kvalitní síci stroj

TOVARNÍ SKLADY: **V. BRÍZEK**, Kostelec n. Č. L.

Od daní osvobozený **nový domek** čis. 588 v Kostelci n. Č. L., za příčinou přestělení naprodej. Dvorek, zahrádka, elekt. světlo a voda v bytě.

Světový rekord! Při menstruaci — při bolestech a křečích pomůže jistě a rychle **JAROFORM**. 1 orig. flacon 25 Kč, rekom. dobírkou 30 Kč, zasílá Chem.-technická kancelář, Praha-II., Jindřišská 7. Pasáž. A/1. — Obdržíte ve všech lékárnách a drogeriích. — Žádáte prospekt!

Zápis
do soukromé hudební školy
s přípravkou ke státním zkouškám pro učitele
hudby a s přípravkou ke zkouškám na státní
konservatoř

koná se od 1. září do 3. října 1930
v ředitelství školy v Čes. Brodě na Komenského n.
čp. 64.

Záci jsou přijímáni pro tyto obory:
housle, klavír, zpěv solový a zpěv sborový.
Řádní záci každého oboru mají týdně 2 ho-
diny nástroj nebo zpěv a podle ročníku 2—4 ho-
diny týdně příslušnou teorii a rytmiku. Vysvěd-
čení vydávají se v pololetí a na konci školního
roku. Každé čtvrtletí se koná konference, při
které jsou rodiče upozorněni zvláštním konfe-
renčním oznámením.

Záci mimořádní jsou ti, kteří z jakýchkoli
důvodů nemohou navštěvovat teoretické před-
mety.

Škola tato má 7 ročníků. Přípravka ke stá-
tním zkouškám má 7 ročníků (klavír 8). Přípravka
ke zkouškám na konservatoř má 3 ročníky.

Při zápise budíž podotknuto, jakého vzdě-
láni chce žák dosáhnouti.

Každý žák zaplatí zápisné a školné Kč 50.—
měs. předem.

Záci, kteří jsou nemajetní a prokáží výborný
prospěch, mohou být osvobozeni od poloviny
školného. Bližší podmínky u ředitele.

Výhoda pro žáky z okolí.

Žákům, kteří dojíždějí z okolí, jsou povolá-
ny slevy na dráze (žákovské poukázky).

Záci oboru klavírů, kteří studují v Čes. Brodě
a nemají klavírů k dispozici, mohou bráti cvičné
hodiny za měsíční poplatek Kč 15.—.

Podmínky přijetí:

Dostatečný sluch a rytmický cit. — Stáří neo-
mezené od 5 let.

Ředitelem školy je známý virtuos na housle
K. Pokorný, žák světových mistrů Kociána a Ma-
řáka.

Učitelé na škole této zaměstnaní jsou absol-
venti konservatoře.

Škola tato je pod dohledem státní inspekto-
rátu hudeb. škol v Praze. Ředitelství.

**Tiskopisy pro obchod, živnost, prů-
mysl, úřady atd. levně zhotovíme.**

Nejlepší výslužkou,
kterou přinesete sobě a své rodině
z černokosteleckých a podlipanských
šlavností, jsou

**černokostecké
marcipány — perníčky — oříškové
deserty a jemné čajové pečivo**

které z másla, vajec, medu,
mandlí a oříšků vyrábí továrna

Fr. Chytráčka
v Kostelci nad Černými Lesy.

Prodejny: U Chytráčků — Ve stán-
ku na náměstí — V cukrárně p/í
Vicherové v Pražské ul. — Na Li-
panech u mohyly — V Kouřimí v
obchodě p. Valenty.

Autopneumatiky!!

Prodám
velmi levně více ojetých pneumatik zachovalých
všech rozměrů, i nové předních značek. — O-
pravy rychle a levně.

Kindlova vulkanisace, Žižkov, Poděbrad. 69.

Když jste již v **Jevanech,**
tedy do **Hotelu „PENSION“**
(majitel Jar. Novolný).

**Veškeré práce klempířské, instalater-
ské, jakož i hromosvodů a vodovody**
za ceny nejlevnější, též na mírné splátky výhodně
dodá fa: KAREL HLOUSEK, vdova maj. Božena
Hloušková v Kostelci nad Čern. Lesy, Praž. ulice.
Prodej veškerého plechového nádobí.

Cementové zboží

zejména:

červené falcové tašky,

barevné dlaždice různých velikostí, chod-
níkové obruby, hrobové obklady, schody
rovné i točité, kominová dvířka atd.,

**cementobetonové
kanalizační roury,**

vyústění k drenážím, studňové skruzi a
poklopy, odkapní misky a žlábků pro ho-
vězí dobytek, koryta atd.,

stropní desky duté

(tak zvané hurdisky) podle potřeby žele-
zem zesílené (armované), sloupky k plotům,
okenní překlady atd.

z la portlandského cementu

„STANDARD“

z Olžkovic pracované a z čistého zrnitého písku,
v cenách konkurenčních, nabízí

GEMENTÁRNA J. KLIMA ml.
V KOSTELCI N. ČERN. LESY.

Tamtéž se přijímají objednávky na veškeré sta-
vební potřeby a uhlí, které se dodají z Čes. Brodu
až na místo vlastním povozem.

M. O. KONC. REALITNÍ A ÚVĚRNÍ KANCELÁŘ.
Majitel statkář Fr. Deimling, em. důchodní,
Kostelec n. Č. Lesy u Prahy,

na základě odborných znalostí a zkušeností prodává, kupuje, pro-
nájímá velkostatky, statky, lesní objekty, domy, obchody i živ-
nosti. Opatřuje úver hypotekární. Dotazům přílože známka.

**Prodám levně
perovanou bryčku**

JOS. KASE, hostin. v Přehvozdu u Kostelce n. Č. L.

Záložna v Kostelci n. Č. L.

(založena v roce 1883)

Přijímá vklady na knížky a běžné účty, které zúrokuje co nejvýhodnější sazbou t. č. až 5 1/4%. - Poskytuje zápůjčky
všeho druhu za podmínek co nejmírnější. - Udílí ochotně, zdarma a naprosto diskretně porady ve všech peněz. záležitost.

Ideové poslání Občanské záložny
v Kostelci n. Č. L.

Záložna jako svépomocný ústav byla založena v r. 1863
jako první v našem okrese a jest jedním z nejstarších ústavů
vůbec.

Dávody, které k tomu vedly, byly rázu politicko-hospo-
dářského. Projevila se totiž snaha po hospodářském osamo-
statnění českého živlu. To, co bylo v oboru českého peněž-
nictví podnikáno, šlo přímo z vnitřních a poměrně malých sil
národa na podkladě svépomoci. A všechny snahy byly pod-
porovány velkým idealismem. Tak jako celé české záložnictví
rostlo z nepatrných počátků a tvořilo základ, na němž rostly
naše banky a další složky československého peněžnictví, tvo-
řila se i záložna naše. Počátky byly sice krušné, ale zato vel-
mi pevné. Rozvoj byl mírný, avšak cíle vědomý.

Byly to v první řadě záložny, které před zakládáním bank
a spořitelen sbíraly drobné úspory malých českých lidí a pod-
porovaly drobný úvěr. Již tehdy vytýkly si dva pevné body
svého poslání, které uchovaly si až po dobu dnešní. Totiž:
podpora spořivosti a drobný úvěr. To byl základ
záložen, zvláště záložen občanských, které měly velké opo-
datnění morální v tom, že nebyly podniky výdělečnými, ný-
brž svépomocnými.

Ac poměry hospodářské se časem značně změnily a ho-
spodářská síla českého národa velmi vzrostla, vždy záložny
občanské čestně uhlájly svou posici v českém peněžnictví

jako jedny z jeho nejdůležitějších hospodářských složek. Ony
vznikly prostě z hospodářské nutnosti.

Občanské záložny očekává ještě mnoho a mnoho práce
na poli národohospodářském; a to jistě v době nejbližší, jak-
mile nastanou příznivější doby pro drobné a střední vrstvy
národa. — U občanských záložen převládalo vždy hospodář-
ské poslání ideové. Jim šlo v první řadě o ideovou práci pro
národ a vyšší hospodářské poslání. Pro našeho drobného člo-
věka jest záložna malou bankou, která mu svehéni jí peníze
opatruje a v případě nutné potřeby mu je půjčí a vypomůže
mu jimi.

Záložna za svého sedmdesátiletého trvání, nehledíc ku
vlastnímu nastádanému jmění, rozdělila přes 366.000 korun
k účelům dobročinným, humánním, národním a kulturním. A
byly to peníze plnohodnotné, tedy válečnými poměry nezne-
hodnocené. Ve svých přebýtech pamatovala vždy na ty nej-
potřebnější a podporu zasluhující instituce. Za svou zásluhou
a dlouholetou činnost obdržela v roce 1925 jubilejní diplom
stříbrné medaile.

Jako celek mají naše občanské záložny pro celý stát ve-
líký význam hospodářský. A jest nemyšlitelné, že by naše
peněžnictví mohlo postrádati tak důležitě složky, jakou jsou
právě občanské záložny.

Nejen že občanské záložny byly prvými průkopníky pe-
něžnictví v zemích českých vůbec, ale ony jsou i na dále
představitelkami krásné myšlenky svépomocné, která jest stále
živá a má v hospodářském vývoji našeho národa vyhráno
jedno z míst nejpřednějších.

Josef Vraný, ředitel záložny.

Vklady Kč 10,500.000 - Vlastní jmění Kč 600.000

VÍTEZNÝ ČERNOKOSTELEČAN. V Kouřimí — brný Horálkův pohár. Jako vítěz nade všemi všel — Dáň Dosač...
za SAPP LAUNTERY'S PATENTED SYSTEM FOR ROSSPIL

VŠICHNI,

kterí konáte svoji službu venku za každého počasí, kteří od rána do večera jste na nohou, potřebujete dokonalou obuv. Do každé boty vkládáme gumovou mezivložku. Docílili jsme nepromokavosti a pružnosti. Opatřte si je!

Rata

99.-

Vzor 300
Pro lovce a turisty.
Hnědá bota z pevného dull-boxu.
Na štrapače v dešti a blátě.

99.-

Vzor 322
Dokonalá boxová bota s polokulatou špičí. Vyrábíme ji v několika šířkách.

79.-

Vzor 322
Pevná kravin. bota s gumovou podrážkou. Je trvanlivá a pohodlná.

99.-

Vzor 922
Pološpičatá štrapační bota z jemného boxu.

AD 1712 195

Vklady Kč 24,000.000.-

Půjčky Kč 20,000.000.-

OKRESNÍ ZÁLOŽNA HOSPODÁŘSKÁ v Kostelci nad Černými Lesy

přijímá vklady

a záročí je sazbou nejvýhodnější dle peněžního trhu,

poskytuje zápůjčky

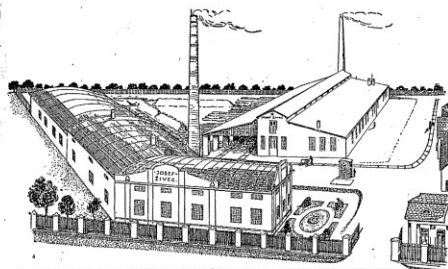
všeho druhu za příznivých podmínek a bez závazku členství dlužníka.

Cenné papíry: Kč 1,684.923.75

Reservní fondy: Kč 1,226.301.10

Středisko družstevní a veřejné činnosti na Černokostelecku.

Neobmezená a trvalá záruka okresu.

**Parní pila - Továrna nábytku
Keramická továrna**

firmy
Josef Živec
v Kostelci n. Černými Lesy

Dodává veškeré svoje výrobky co nejvýhodněji. — Žádejte nabídky.

FOTOGRAF Jarom. Pilař z Čes. Brodu fotografuje v Kostelci n. Č. L. v zahradě „Zel. domu“ vždy v neděli. — Jindy na objednáv. r

Výhradní zastoupení a sklad:
kol. „Es-ka“ a „Premier“, odstředivák „Svevia a Diabolo“
v. BRÍZEK, Kostelec n. Č. L.

Prodám větší stavební parcely
v krásné poloze v Kostelci nad Černými Lesy.
K doplnění v adm. t. listu.

UHLÍ

černé hornoslezské, plynové, hnědé
hrnčířské a pekařské, kovářské,
hutní koks a antracit

výhodně dováží přímo z vagonů

J. Klíma,

velkoobchod uhlím v Čes. Brodě

Týdeník z Černokostelecka

Kdo si ponechá
jedno ukázkové číslo,
pokládá se
za odběratele.

P-R-Ů-B-O-J

1 Kč

Nezávislý časopis hájící pokrok a zájmy středních Čech.

Vychází týdně v sobotu. — Předplatné v administraci knihtiskárny v Kostelci n. C. L.: ročně 32 Kč, čtvrtletně 8 Kč. — Inzerce levná a účinná. Uzávěrka listu ve čtvrtek. — Novinových známek povoleno užívat výnosem ředitelství pošt a telegrafů v Praze pod č. 98.503 ze dne 3. V. 1929. Redaktor Fr. Šimáček. — Vydavatel a knihtiskář Fr. Kadeřábek v Kostelci n. C. Lesy.

T. G. Masarykovi.

Bylo — nebylo. Dny a roky zamřely na českých blatech...
Stíny cizolád v obzorech visely líně
zbratřeny s mlhami po českých horách i po rovině —
a ty mlhy mokvaly ve vlasech chodců i šatech,
mokvaly v srdcích, hlavách i svědomí.
Bylo vše zmokřeno. Sychravo, chladno.
Počasí národa přelomy
z léta do zimy. A české zanedbané cesty, blátivé až na dno,
hrdě si stoupaly úvozy, kde mdle voněly kmíny a máta,
mechy a pozdní arnika: blata — ach blata...
Šel tudy dudák, šel herec, šel sedláček zmořen a bled,
ptal se „kde domov můj“, a lhal si „zemský ráj to napohled“.
Šel zasněn a k představě sladkých těch kouzel
raděj se neprobouzel.
Šel tudy prorok. Ne ten, jenž šediny chýle
nad spoustou potopy pláče a na viny svolává hněv:
šel prorok, jenž jasné má cíle,
jenž své době nejasný zpěv
má již pln úžasných vidin, bez mlh a rozvlhlých stínů,
jenž jest mocný v slově i činu,
mocnější než samy živly, z nichž v přelomu doby
v agonii
se kultura národa svíjí
či v záchvatech
své těžké podzemní mdloby
na blatech...
A nebyl by prorok, kdyby děst kamení
z tábora cizích i svých mu nedláždil cestu.
Nuž, dláždění!
Aby neuviz v blátivém těstu!
Dále však hle! Z čestných těch salv, jež byly osudu designaci,
řízení Prozřetelnosti a živlů spolupraci
SOCHY a POMNÍKY v zkrásněných vlastech se bělí
OSVOBODITELI...
F. J. Pokorný.

Dr. Hubert Ripka:

Úcta k Masarykovi.

Postavili jsme si v našem městě památný kámen Masarykův. Buďme za to vděční těm, kteří měli tuto pěknou myšlenku a kteří ji také pěkně dovedli provést. Ten památný kámen je především projevem úcty k Masarykovi. Mluvíme úmyslně o úctě k Masarykovi, ne k prezidentu Masarykovi hlavě státu. Taková úcta byla by málo. Takovou úctou jsou slušní občané povinnováni ke každému slušnému prezidentovi. — Ale Masaryk je nám více než oficiálním představitelem státu; je naším osvoboditelem, naším vůdcem, jednou z největších postav našich dějin, ve které se výrazně a synteticky projevil genius národa. Kdo necítí Masaryka, nemá dost smyslu pro pravou velikost národa, není dobrým národovcem. — Který Čechoslovák nesklonil by se s hrdou úctou před Husem, Komenským neb Palackým? Masaryk není menší velikých těchto osobností, které jsou slávou a pýchou českého jména. Každý národ soudí se především podle vynikajících svých osobností; ty nejlépe vyjadřují jeho povahu, sklony, schopnosti, inteligenci, jsou měřítkem jeho kulturnosti, duševní a mravní vyspělosti. Ale o té vyspělosti můžeme také soudit podle toho, jak si národ váží svých vynikajících pracovníků a čím ve větší je má úctě, tím je to národ vzdělanější a zralejší. Úcta k vůdcím osobnostem je nejlepší výchovou národa: vedoucí osobnosti jsou přece vzorem, který vybízí k následování, a podněcuje nejušlechtlejší ctižádostivosti. Kdo nicí tuto úctu, kdo znevažuje vedoucí osobnosti pomluvami a nízkými útoky, otravuje leden z nejzvléšších, nejčistších, nejužitečnějších pramenů národní výchovy a snahy, těžce se prohřešuje na národu; jsou to vždy lidé malí, zlí a malicherní, kteří si tak vedou.

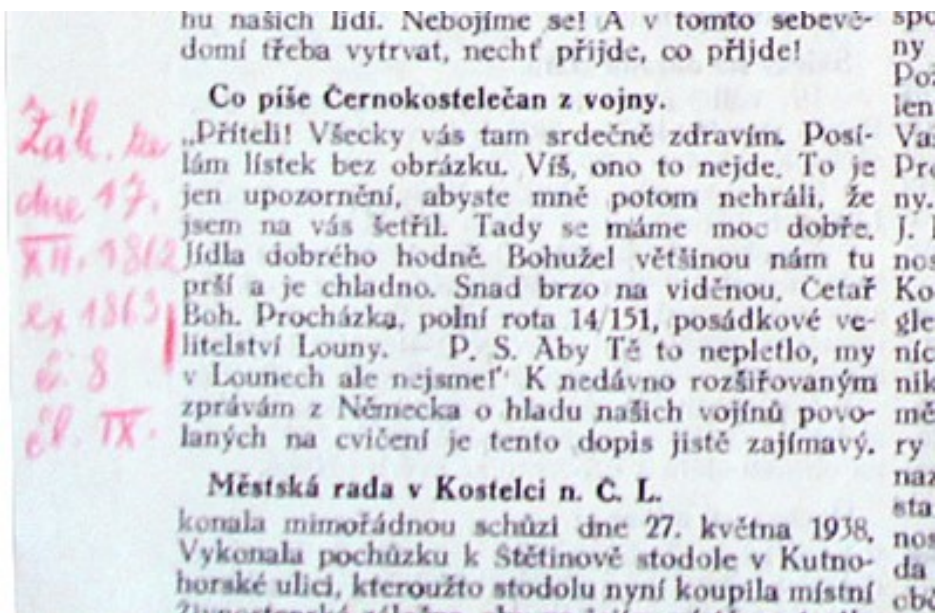
Úcta a láska k Masarykovi je úctou a láskou k národu, hlásit se k Masarykovi znamená hrdé národní vyznání, úcta a láska k Masarykovi je rytmiz československým vlastenectvím.

Ale uctívat — to zavazuje k následování. To znamená hlásit se k Masarykovu životnímu a národnímu programu. Není snad třeba přijímat všechny názory a myšlenky Masarykovy. Je zřejmé, že možno mít názory zcela jiné a opačné, je možno a prospěšně Masaryka kritizovat. Dějinný vývoj nezadržitelně pokračuje; přirozeně nezastaví se při Masarykovi. Je přímo naší povinností, nemá-li náš život ustnouti; abychom šli dále. Hlásit se k Masarykovu programu, to znamená jít pevně a důsledně za svým přesvědčením, jít opravdově. Taková je výzva, kterou k nám mluví osobnost a dílo Masarykovo. V mravní opravdovosti je Masarykova velikost, v tom je nutno ho následovat. A takto máme uctívat svého vůdce: ať podnikáme cokoli, podnikáme to s opravdovým přesvědčením, a stavíme svoje dílo a službu společnosti.

Úcta k Masarykovi znamená poctivou práci.

„Jiní snad mohli založit diktaturu na moci. Masarykova „mravní diktatura“ v Československu je založena pouze na úctě a lásce.“
Emil Vandervele.

PŘÍLOHA W – Co píše Černokostelevčan z vojny. Zpráva původní (s poznámkou cenzora) a zpráva ve druhém opraveném vydání po konfiskaci (*Průboj*, vydání ze dne 4. 6. 1938, č. 23, ročník X).

dy odvráceno, zvýšilo jenom sebevědomí a odvahy našich lidí. Nebojíme se! A v tomto sebevědomí třeba vytrvat, necht' přijde, co přijde!

Co píše Černokostelevčan z vojny.

„Příteli! Všecky vás tam srdečně zdravím. Posílám lístek bez obrázku. Viš, ono to nejde. To je jen upozornění, abyste mně potom nehráli, že jsem na vás šetřil. Tady se máme moc dobře. Jídla dobrého hodně. Bohužel většinou nám tu prší a je chladno. Snad brzo na viděnou. Četař Boh. Procházka. — K nedávno rozšiřovaným zprávám z Německa o hladu našich vojňů povolaných na cvičení je tento dopis jistě zajímavý.

Městská rada v Kostelci n. Č. L.

konala mimořádnou schůzi dne 27. května 1938. Vykonala pochůzku k Štětínově stodole v Kutnohorské ulici, kteroužto stodolu nyní koupila místní živnostenská záložna, aby na jejím místě postavila

60 haléřů

6384 1938

K. G. S.

TÝDENÍK Z ČERNOKOSTELECKA

PRŮBOJ

Kdo si ponechá jedno ukázkové číslo, pokládá se za odběratele

» NEZÁVISLÝ ČASOPIS STŘEDNÍCH ČECH «

Vychází týdně v sobotu - Předplatné v administraci knihtiskárny v Kostelci nad Černými Lesy; ročně 38 Kč, čtvrtletně 8 Kč - Inzerce levná a účinná - Redakční ústředí ve čtvrtce - Rukopisy se nevracují - Novinové známky povoleny pošt. řed. v Praze, číslo 98.603 - Reklamacie se nefrančí - Redaktor Frant. Šimáček - Vydavatel a knihtiskár: Fr. Kadeřáček, Kostelec n. Č. Lesy.

Zákon o branné výchově.

Dne 1. září 1938 vstupuje v platnost zákon č. 184 ze dne 1. července 1937 o branné výchově. Podle § 4. tohoto zákona podléhají branné výchově všichni čl. státní občané bez rozdílu pohlaví ode dne, kdy počíná jejich povinnost ke školní docházce a trvá do roku, v němž dosáhnou 30 let věku. Výcvik v ČPO podléhají i osoby starší až do svých 60 let. Branná výchova se obstarává jednak ve školách, jednak ve spolcích a posléze ve střediscích branné výchovy (SBV).

Časový rozsah branné výchovy u osob mužského pohlaví jest tento: Mládež od 14-17 let má 70 povinných cvičebn. hodin ročně. Z toho bude věnováno: mravní a naukové přípravě 20 hod., tělesné přípravě 30 hodin a výcviku v ochranných a pomocných službách 10 hodin a brannému výcviku 40 hodin. Muži přes 22 roky starší mají ročně 40 cvičebních hodin. Z nich bude věnováno: výcviku v ochranných a pomocných službách 20 hodin a brannému výcviku 20 hodin.

Časový rozsah branné výchovy u osob ženského pohlaví jest tento: Dívky ve stáří od 14-21. roku mají 60 povinných cvičebních hodin ročně. Z nich bude věnováno: branné přípravě mravní, naukové a tělesné 40 hodin a výcviku v pomocných a ochranných službách 20 hodin. Ostatní ženy budou mít 30 cvičebních hodin ročně ve výcviku v pomocných a ochranných službách.

Tento významný zákon, který ukládá všemu občanstvu naší republiky nové povinnosti ke státu, vstupuje v platnost v době, kdy celý národ hledí s obavami do budoucna, kdy mír, kterého si jistě všichni z plna srdce přejeme, visí na nitce.

V příští válce nebude existovati zápolí. Celý národ, muži i ženy, musí býti proto vycvičeni,

aby v případě potřeby bránili nejdražší věc na světě: svobodu! - Proto, až dostanete pozvání k účasti na branné výchově, nastupte všichni radostně a chutě a provádějte výcvik poctivě. To je vaše svatá povinnost!

Politický okres českobrodský je přidělen Okrskovému velitelství branné výchovy v Kolíně, jehož velitelem je major dělostřelctva J. Štech. Celý okres je rozdělen na 16 středisek branné výchovy (SBV), z nichž je 5 na Černokostelecku. Jsou to:

1. SBV Kostelec n. Č. L. zahrnuje obce Krupá, Oleška, Přehvozdi, Svatib. Jevany, Kozojedy, Brník, Prusice, Vyžlovka. Velitel SBV: por. pčch. v zál. Josef Procházka.
2. SBV Mukařov má obce: Žernovka, Stihlice, Srbin, Tehovec, Loučovice, Svojetice, Struhařov. Velitel SBV: npor. pčch. v zál. Jan Havlík.
3. SBV Konojedy soustřeďuje obce: Nučice, Výžerky, Oplany, Krymlov, Čer. Vodčeradý. Velitel SBV: npor. pčch. v zál. Boh. Cejtkovský.
4. SBV Ondřejov má obce: Zvánovský, Třemblaty, Kostelní Střímelice, Choceřadý. Velitel SBV: npor. pčch. v zál. Vilém Rubec.
5. SBV Stříbrná Skalnice soustřeďuje obce: Hradové Střímelice, Vlkančice, Mělník. Velitel SBV: npor. pčch. v zál. ěm. Kozák.

Pánům starostům obcí doporučujeme, aby důkladně prostudovali zák. č. 184 z r. 1937 a vládní nař. č. 109 a 110 z r. 1938, a žádáme je, aby vyčázeli velitelům SBV ve všem vsříkli! Jen tak bude zaručen bezvadný chod práce ve SBV.

B. Čejkovský.

Proč povykují?

Proč noviny světové velmoci německé tak překotně povykují? Proč vládní mocnosti sedmdesátimilionového národa jako v horečce spílají státu, kde sjíjí 15 milionů pokojných duší, které dosud usilovaly a stále usilují o mír? Proč všechnen ten povyk, ta šílená propaganda, to umělé chystání nepokojů v pohraničí, zuřivé řícní zbraň, a to všechno pro sudetské Němce pochybného původu i s německými živy, jejichž větším dílem je obchod a výroba v pohraničním území českém? Proč - podle staročeského pořekadla - ta novinářská a propagandistická cháška chce výše zadkem, než může dosáhnouti hlavou? Proč a nač to nesmyslně plýtvání peněz na síť štváčů ve všech zemích, na drahé manévry, na miliardovou výzbroj, když celý svět přesně ví, jak Němcům svítá v žaludcích a jak říše smrdí grošem?

Právě proto, že přesně víme, jak uboze je zaopatřen lid v říši, právě proto můžeme říci, že křikem zastírají vnitřní úzkost, strach z toho, co musí následovat. Otrli se v lese, kde jsou sami. Kdo se v lese bojí, dodává si kuráže zpěvem, písními a houkáním. Čím kdo chce býti povyšenější, tím méně bývá sebe a vůbec bezpečnější. Kdyby německá říše vládla tou mocí, k jaké se naparuje, vedla by si tiše a důstojně: moc železa láme, říše však je nemocná, má v čele člověka hysterika - sami to o něm říkají - který ne jedná z rozumu, nýbrž z jakési „inspirace“. Je to tedy duch politického náměsícnictví.

Vnitřní úzkost říše a strach mají velké oči. Odtud se vrhají i na malé Československo, které se opovážilo zabránit, aby nebylo odšoupujnto s Evropy jako nějaká oběhraná kulisa. Takový strach zabloudilých v lese je veliká věc. Ale smrt, dodávali naši předkové, holé nezdraví. Proto 21. května německá moc couvla a couvne opět, kdyby po řečnění a nadávání měla překročit i skutkům. Kdo mnoho mluví, buď lže nebo se chlubit. A ovšem kdo žvaní, co chce, uslyší, co nechce. Jakž nemá, i to, co má, od něho odňato bude, zní výrok Ježíšův a Matouše, zdánlivě záhadný, ve skutečnosti jasný a na německou marnou vypínavost jako šitý.

Co my? Klid uvnitř, pozor na hranicích!

Česká hlava stěnu proráží! To jest naděje, víra, o kterou se v bouři, v nesnázi národ český pevně podepírá. Čech nezoufal nikdy. V nejtužším neštěstí dává spoléhá se na svou staročeskou tvrdou hlavu.

Jen a jen Kostelec nad Černými lesy a nijak jinak!

V lidové mluvě říká se našemu městu krátce Černý Kostelec. Ale jeho delší název je stále přednětem sporů mezi těmi, kdož se z jakýchkoliv příčin domnívají, že oni a ne my tady - vědí bezpečně, jak se má jméno našeho okresního města správně psát.

Jednou je to „Kostelec nad černými lesy“. Tak píší profesoři, učitelé, novináři - a ovšem i studenti, protože dosavadní Právopisná pravidla uvádějí nešťastnou náhodou jako právopisný vzor. Dokonce i sám rozhlaz minulý týden ke své hanbě tvrdil, že sám má psátí malé a malé I. A nešťastní černokostelečtí studenti! Každý kostelecký žáček, zvyklý psátí své rodiště jako Kostelec nad Černými lesy, se stává terčem pedagogových výtek za to, že př ani nedovede správně napsati jméno svého domova. Jen českobrodské reálné gymnasium si na ta velká písmena už zvyklo a kostelečtí studenti tam mají pokoj. Ale jinde?

Nikdo z učenců pánů snad nám ještě ani dnes neuvěří, že my s těmi velkými písmenami máme pravdu a že oni sami jsou těmi ignoranty správného místopisu. Vždyť napořád kdekdo do-

Pověděl tak Havlíček: Jsme přece stále ještě národem Havlíčkovým! A jsme snad také ještě věrnými potomky svého předku, kteří do celého světa vyslovili skvělý dar neskonale moudrosti: „Kdo co ví, ten mlčí; komu je dobře, ten zůstane; kdo co drží, to podrží!“

A pro vládu věcí tvých, národe milý, rovněž státnická moudrosti těchže tvých otců odkázala příkaz zkušenosti takovychto: „Když vrchnost žádá němu do židovin (plnovůu) nesáhne a makovice ssadit nedá, zlé se množí!“

sud podezírá Černokostelečany (vlastně jen Kostelečany nad Černými lesy) z úžasně a nepochopitelně tvrdohlavé nevědomości právopisné. Vždyť také před týdnem všichni novináři napořád ve zprávách o černokostelecké pohromě zuřivě škrtali všechna velká Č a L a nahrazovali je povzneseně malými. Zhusta se stává, že některý velkým Č a L poděšený úřednický filolog vrátí do Kostelce úřední spis s červeně přeskrtanými písmenkami i v razítku. Takový nadšenec si pomstí tímto jistě myslí: Tak, teď jsem to těm hlupákům v tom Černém Kostelci ukázal, jak se to děje! Hnízdo správné podle pravidel jmenuje. „Ať si to dají za rámeček“. Ale chyba lávky. - Tím gramatickým potrefenecem je pan reformátor sám, protože s voutatými pány od Pravidel zapomněl se podívat na historii a jiné okolnosti, které daly tomuto městu, schovanému před světem v lesích, jméno.

Na půl cestě z Prahy do Kutné Hory, po níž jezdíval král Václav, Hus nebo dokonce i Zizka, býval rozsáhlý hvozď, zvaný od nepaměti Černý les. Když ho po Slavníkově bitvě prázská knížata, zbudovav si tu lovecký útulek a později i strážště, hlídající Libčocko obchodní stezku, která tudy vedla z Prahy přes Čáslav do moravského Zdraru. Při hrádku založený kostelík dal jméno i osadě, která vznikala kolem něho v Černém lese.

Dějepisec bude tedy psátí jméno tohoto města už přirozeněji jako Kostelec nad Černými lesy, zatím co domyšlivý jazykozpytec se bude ohánět lichou smyšlenkou, že jméno města pochází od jehličnatých, tedy Černých lesů.

Jenže československé ministerstvo vnitra udělalo roku 1920 těmto učencům i méně učencům hádkám rázný konec, když staroslovenskému městu Smitčických, známému dnes jako město dobrých (Pokračování na 2. str.)

§ 4 odst. 5 zák. na ochranu republiky

PŘÍLOHA Y – Fr. Šimáček – foto kolem roku 1930, podpis

Šimáček Frant.

PŘÍLOHA Z – Oznámení Fr. Šimáčka o složení zkoušky a žádost o jmenování
zatímním učitelem (1925).

Okresnímu školnímu výboru
v Čes. Brodě,

František Šimáček, výp. učitel na chl.
škole měšť. v Kostelci n. Č. L., žádá o jmeno-
vání zatímním odb. učitelem, ježto
dne 28. dubna složil zkoušku způsob,
pro školy měšťanské
a působí na místě s požitky volný-
mi (za zemřelého B. Ludvíka),

F. Šimáček,

V Kostelci n. Č. L. 25. května 1925.

PŘÍLOHA AA – Učitel Fr. Šimáček v Kostelci n. Č. lesy, foto z let 1933 a 1937.

PŘÍLOHA BB – Ukončení kauzy černokosteleckého pivovaru dokladované Fr. Šimáčkem Okresnímu školnímu výboru v Českém Brodě (1931).

Kostelec nad Černými Lesy, dne 2. září 1931.

Okresnímu
školnímu výboru
v Českém Brodě.

Na dopis jmenovaného úřadu č. j. 4126, jakož i na výzvu zemské školní rady ze dne 17. srpna 1931 č. II A 13966 ai 1931, čís. ZŠR 29.728 ai 1931 dovoluji si podepsaný redaktor a odb. učitel předložit 17 čísel "Průboje", kteréžto výtisky jsou ^{již} poslední z I. ročníku tohoto časopisu. V případě potřeby mohl by podepsaný redaktor a odb. učitel předložit jen celý a vázaný I. nebo ~~ai~~ II. ročník.

Předkládaje tyto výtisky "Průboje" dovoluji si podotknouti, že celá pivovarská záležitost byla již letos na jaře zlikvidována přátelským smírem správní rady s Jos. Spoustou a jeho druhy.

Dále dovoluji si oznámiti, že podepsaný odb. učitel a redaktor žaloval pro nepravdy v denunciaci uvedené oba podepsané pány, Fr. Váchu z Kouřimě a Jos. Tůmů z Kostelce n. Č. L., i přesto, že mu nebyla denunciační stížnost školními úřady vydána. Oba žalování u okr. soudu v Č. Brodě protokolárně svá nařčení odvolali - jak lze se přesvědčiti u téhož soudu nahlédnutím do příslušných aktů, jejichž opis případně jest ochoten podepsaný odb. učitel a redaktor Šimáček školním úřadům předložit.

František Šimáček,
odborný učitel
a redaktor "Průboje",
Kostelec nad Černými Lesy

PŘÍLOHA CC – Potvrzení sepsané Rudolfem Petráňem (Prohlášení místo přísahy).

O P I S

od prvních dnů okupace

Věc starobního důchodu SPB
Kolku prosto
podle zák.č.255/1946 Sb.

Prohlášení
místo přísahy

Já, podepsaný Rudolf Petráň, bydlící v Českém Brodě čp.1058 a narozený tam dne ...1.4.1902....., prohlašuji na svou čest a svědomí, že František Šimáček z Kostelce nad Čern.lesy byl již od prvních dnů okupace nacisty ilegálně odbojově činný. Jednak mu byl již 8. dubna 1939 zastaven časopis Práboj, jehož byl redaktorem, jednak byl mnou a por.K.končelem, který byl později popraven, zapojen do Buršíkovy kolínské vojenské skupiny.

Kromě toho měl tzv.přepážku ilegálního časopisu V BOJ pro Černokostelecko, Českobrodsko a Kouřimsko.

Ilegální odbojovou činnost vyvíjel až do svého zatčení gestapem.

Rudolf Petráň , v.r.

R u d o l f P e t r á ň

Číslo občansk.průkazu: 02 - 04 - 01 /084

Čj.Osvědčení podle zák.255/46 Sb.: 13827

Podle knihy pro ověřování č. --
tuto listinu podepsal / před národním vý-
borem uznal / tento podpis za vlastní ná-
rodnímu výboru známý p. Rudolf Petráň,
ředitel AB, Čes.Brod.

Rada MNV v Čes.Brodě dne 5.2.1969

KULATÉ RAZÍTKO: Městský národní výbor

Český Brod

odbor správní

Podpis nečitelný

Tento opis - Tato fotokopie - souhlas
deslovně s prvopisem 1 stránkovým
opatřeným kolku za / Kčs.

Obvodní národní výbor v Praze 5

Dne 7.2. 1969

Vojenský historický archiv

Kopie materiálů

Osobní spis 255/46 Sb. - F. Cimáček

PŘÍLOHA DD – Text zaslaný Fr. Šimáčkem k publikaci šéfredaktorovi Svobodného slova Ivanu Herbenovi (listopad 1947).

D 4

Bemhlavost, neschopnost
nebo trestuhodná zlomyslná
sabotáž ?

Přidělování textilií národními výbory bylo iniciátory sice myšleno dobře, ale praxe nedopadla snad jenom komicky, nýbrž i tragicky. Jestliže muži se místo žádané košile dostane dámská podprsenka, je to k smíchu. A jestli ~~ministru~~ svobodnému zaměstnanci ministerstva školství a osv. Jar. Vejvodovi z Prahy-Košíř, Jinonická 345, přidělí úřednice košířského n.r. výboru Kozáková poukazem č. ^{614.738} ~~738~~ dva páry tenkých dámských punčoch místo nezbytně potřebného oděvu, je to tragické. Dámských punčoch nepotřebuje, ani si ~~ji~~ koupit nemůže, protože jako muž nemá šatenu s ústřížkem ~~z~~. Z rozstříhaných punčoch si šaty rovněž neušije ani nevyspraví. Zbývá tudíž jen jedno: poukaz ~~ministru~~ zašmelit a přidat se k těm, kdož nadávají na množící se nepořádky ve veřejné správě. A co má dělat 75-letý dědeček Hatimá, když mu v Košířích dají místo žádané oděvní součástky také dva páry punčoch pro slečinky ? Takovýto způsob rozvrhování textilií je spíše sabotáž než služba lidem, neboť jednak rozvrací důvěru lidu v naše úřady a republiku, jednak připravuje naše hospodářství o věci, kterých potřebují jiní. Takto za první světové války germanofilští úředníci rozvraceli ruskou armádu a znemožňovali jí vítězství tím, že dělostřelcům posílali granáty nevhodného kalibru. Je na odpovědných úřadech, aby takovéto ~~ministru~~ sabotáže republiky zdánlivě směšnými a nevinnými způsoby energicky znemožnily.

Fr. Šimáček.

Fr. Šimáček, Praha XII, Legerova 50.